
S E V G İ L İ OKUYUCULAR

OLAYLAR bize çabanın ve iradenin yeni dünyayı düzenlediğini söylüyor. Bugüne kadar kozmik şuurun olasılıkları önceden belirlediğine dair kalıpların değiştiği zaman dilimlerini yaşıyoruz.

Ruhsal enerji, kozmik oluşumlara kendi imzasını atarken klasik evrim düşüncesinin sıralı izlerinden ve sezgisinden yola çıkmaz.

Sürekli olmak ve akmak -belki temel nitelik olarak tarif edebileceğimiz bu hisler- ruhsal enerjinin kendi yollarını oluştururken izlediği akmak fiilini karşılıyor. Neye karşı niçin akıyor? Tekamül denen o büyük olguyu kavramlaştırıyor.

Tekamül akan lineer zaman dilimlerinin edinilmiş ürünlerinin toplamı gibi görünse de, bilginin sonsuz uygulamalarının tekrar eden döngüsel öğrenim biçimidir. Mezun olma birimi yoktur. Okul bittiğinde diploman, yeni kayıt için başlama iradendir.

Çaba ve iradenin düalitik işbirliği, ruhun keşfedilmeyen öz karakterlerindedir. Bu karakterin ana dünya dramalarında etkin öğrenme ve öğretme biçimleri yatay ve dikey tüm boyutsal varoluşlarında duyumsanabilir. Bu nitelikler, özümüzden yansıyan vazifesi ile maddi veya maddi olmayan tüm ortamlara bilgiyi çevirme görevi yüklemiştir. Ruh ve Madde bu işbirliğini, çaba ve irade gücünden alır. O güç; güzellik, bilgi, anlayış küreleriyle yeni yaşamlar ve okullar yaratmaya devam eder.

“İçinde değilim, bunlar benim için anlamlı değil” düşünceleri bile bu oluşumun temel çimentosunu oluşturur; bu zıtlıklar ki karışımın çeşnisi, tadıdır. Zıtlıklar, ilerlemenin ve varlığın iş yapma sorumluluğunun kaçınılmaz sonucudur.

Yeni bir takvim yılına başlarken Ruh ve Madde Dergisi yarım yüzyılı geçen bilgi arama ve duyurma sorumluluğunu ilk günkü heyecanıyla sürdürüyor. Büyük üstat Ergün Arıkdal'ın dediği gibi, “Ruh kainatların neşesi ve keyfidir” dizeleri, yeni çağın adımlarında bizlere güç, neşe ve umut veriyor.

Yeni başlangıçlar ile yolumuzdaki tüm anlamlı durakları çözen varlıklara sonsuz teşekkürler. 2008 hazır olsun! Ruhun sonsuz neşesi evrene bu gezegenden sesleniyor olacak...

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
K. Levent KOSOVA

Genel Yayın Yönetmeni
Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu
Cemal GÜRSOY

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama
Arif Ümit YILMAZ

Kapak
Ferda Gürsoy

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Kurtiş Matbaacılık

ISSN 1302-0676

OCAK 2008 Sayı: 576 Cilt: 49

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve havale gönderileriniz için Ruh ve Madde Yayınları P.K. 9 80072 Beyoğlu İstanbul adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 4 YTL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5,4 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 48 YTL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 40 YTL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 65 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6200604-4
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

Kitap sipariş etmek isteyen okuyucularımızın sipariş tutarının üzerine yurt içi %25, yurt dışı %40 PTT ücretini eklemeleri rica olunur. Lütfen havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediğiniz kitapların adını yazınız ya da faks veya telefonla Vakıf Merkezine bildiriniz. Dileyen okuyucularımız internet adresinden de kitap ya da dergi sipariş edebilirler. Ödemeli gönderimiz yoktur.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %20 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.ruhvemadde.com>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 250 USD
Ön Kapak İçi 100 USD
Arka Kapak İçi 100 USD
İç Tam Sayfa 75 USD
İç Yarım Sayfa 50 USD

İçindekiler

- 4 **Realite–Plansal Tekamül** Ergün Arıkdal
- 9 **Fiillerin Teyitlerini Bulmak**
Sadıklar Planı
- 10 **Determinizm ve Fatalizm Hakkında** Dr. Bedri Ruhselman
- 12 **Şuur ve Kuantum Bilgisi Süreci:**
Işık Tıbbına Doğru Yol Alırken Bruce D. Curtis - J. J. Hurtak
1. Bölüm
- 20 **Son Devreye Geçiş ve Arınma**
Muharrem Günaydın - Alpaslan Cebbaroğlu
1. Bölüm
- 25 **Şaman Duası**
- 26 **Maung Zaw Vakası: Reenkarnasyon ile**
Biyolojinin Kesiştiği Yer Dr. Ian Stevenson
- 30 **Yaşamın Öğrettikleri** Gündüz Öğüt
- 35 **Meditasyon ve Yoganın Pratik Yararı** Paul Brunton
1. Bölüm
- 40 **Doğal Tekamül Vasıtası Olarak Evlilik ve Çocuk** Caner Işık
- 44 **Psikiş Cerrahlar: Hose Arigo** Alfred Stelter
- 47 **Bazı Hastalıklar Karmik midir?**
Akış
- 48 **Beden Yoluyla Ruhu İzlemek** M. Reşat Güner
- 50 **Durugörü** Ignat Ignatov
- 53 **İçteki Göklerin Saltanatı** Katherine Tingley
- 54 **Bölünmüş Aklın Durumuna**
İlişkin Bir Projeksiyon Ayтуğ A. Şentürk
2. Bölüm
- 60 **Öfkenin Güçlü Etki ve**
İfadesini Azaltmak Üzere Stratejiler Dora Kunz
- 62 **Hayvanlar: En İyi Öğretmenlerim** Tina Lee Ure
- 63 **Etkinlikler**

REALİTE

Plansal Tekamül

Ergün Arıkdal

VARLIKLARIN GELİŞİMİ TEK TEK gerçekleşiyor gibi gözükmeyle beraber, esasında belli bir gelişim alanı içinde bulunan varlıklar birlikte gelişirler. Dünyanın tekamülünden bahsedilirken ayrı ayrı kişilerin; Fransız Jan'ın, Rus İvan'ın ya da Ahmet'in tekamülü düşünülmez. Bu konu kozmik olarak ele alınır ve tüm dünya insanlığının tekamülü olarak düşünülür. Tekamül bakımından dünyada bir hareketlilik meydana getirilmek isteniyorsa, tekamülün hızlanması için onu teşvik eden olaylar ve eprövler meydana getiriliyorsa, bir kişinin tekamülü söz konusu değildir. Mesela diyelim ki, gelişimi için bir adamın trafik kazası geçirmesi lazım, bir hastane eprövü aracılığıyla vicdanının belli noktalarında bazı şeylerin yeşermesi gerekiyor. Bu olay adamın tek başına yaşayacağı bir olay mıdır? Evet, belki kazaya uğrayan, kolu kırılan kendisidir ama böylelikle etrafındaki bir sürü insanın da eprövünü meydana getirmiştir. Kardeşlerini, karısını, anasını, babasını, çocuğunu, dostlarını ilgilendiren; hastanedeki operatöre, ilk yardımı yapan trafik polisinin gelişine gidişine, olayın mahkemeye intikal edişine kadar yayılan bir iştir bu. Peki, öyleyse biz burada tek başına bir tekamülden bahsedebilir miyiz? Burada grup halinde, toplu halde yaşanan birtakım şeyler vardır. Herkes kendi niyetine, işlemine göre orada vazifesini yapacak ya da yapmayacak, ihmal edecek, işin içerisine birtakım şeyler karıştıracak, alacak, verecek, yüksünecektir. Binbir türlü içsel duygu birbirinin içerisine girecek, çıkacak ve onların şuurlu hayatında çok büyük gelişmelere sebep olacaktır. Bu yüzden tek başına hiçbir şey yoktur.

Bütün işler kolektif olarak çok kişiye yansır ve çok kişiye yansımış olan şey de aynı zamanda o kişilere tek tek yansır. Varlıkların gelişimi tek tek gözükse bile elbette ki dahil olduğu çevresi de kolektif bir gelişme yaşayacaktır.

Yaşanması gereken bir şok sadece tek bir insan için değildir. O, belli bir bölgede

meydana gelen ve pek çok insanın yararlanması gereken bir şoktur. Pek çok insanın gelişimine hizmet edecektir. Hiçbir hareket eğitimsiz ve öğretimsiz değildir. Ne olursa olsun o olaydan etkilenen ve kendine düşen bilgi payını alan varlıklar mevcuttur. Onun için tekamül toptandır, kolektif bir olaydır. Bilgilendirme sistemi ne olursa olsun, ancak kolektif bir şekilde bağlı olduğumuz planların bize indirmiş olduğu bilgileri alarak ve o yolda mantal tecrübeler yaparak gelişimimize devam edebiliriz.

Yeni dönemde insanların ortak alan şuuruna sahip olmaları ve plansal tekamül, bütün insanların başıra başıra söyledikleri küresellikten başka bir şey değildir. Küreselliğin asıl ismi "ortak alan şuuru"dur. Küreselleşmek lazım deyince herkes kendisini bir şeye benzetmeye çalışıyor. Halbuki ortak alan şuuruna sahip olduğumuz zaman biz zaten küreselleşmişiz demektir. Bizim gene vatanımız, milletimiz, ismimiz, dinimiz, her şeyimiz vardır. Asıl küreselleşmek, ortak alan şuuruna sahip olmak demektir. Yani "Bu dünya bizim ortak alanımızdır," diyebilmek lazım. Benim toprağım, senin toprağın meselesi değil bu. Ortak alanda herkes birbirine karşı dengeli bir şekilde hayat hakkı tanımak ve faydalı olmak zorundadır. Birileri diğerlerine zararlı

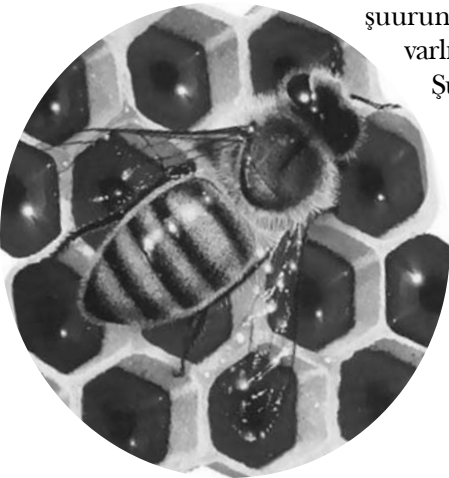
oluyorsa o, ortak alan şuuruna sahip bir varlık değildir.

Şuurlu olanlar o kimsenin de ortak alan şuuruna

ulaşmasına yardımcı olmak zorundadırlar. Bugün dünyada yapılan birçok mücadelenin sebepleri altında bunlar yatar.

*Bütün varlıklar
vazifeli doğarlar,
vazifesiz
hiçbir varlık
yoktur.*

Plansal tekamül çok özel bir kavramdır. Şuurlarında bir ortak alan kurmuş, hepsi birbirine şuuralsal bakımdan bağlı olan varlıklara "plan" ismini veriyoruz. Ruhsal ortak alan organizasyonuna da "ruhsal planlar" diyoruz. Biraz daha açarsak; yeryüzüne enkarne olmuş her ruhsal varlık, beden vasıtasıyla elde etmiş olduğu bütün bilgilerin ve tecrübelerin toplandığı bir sisteme bağlıdır. Nasıl yeryüzünde aile, millet, yurt, lisan ya da birtakım kanunlar aracılığıyla bizi bir yere bağlayan bir hüviyetimiz varsa, bir sisteme bağlıysak; ruhsal dünyada da bir hüviyetimiz vardır, yani bir plana bağlıyız. Planı, mimarların çizdiği bir plan değil de bir seviye, bir ortam tarzında düşünmeliyiz. Bu ortama veya o varlıkların meydana getirmiş olduğu bir topluluğa, bir gruba bağlıyız. Bu topluluk, tıpkı yeryüzündeki herhangi bir topluluk gibi, kendisine has bazı bilgileri, bazı vazifeleri yerinde yapmak için bizi memur tayin eder. Her varlık kendi planının vazifelisidir. Bu

bakımdan deriz ki; "Bütün varlıklar vazifeli doğarlar, vazifesiz hiçbir varlık yoktur." Temel bilgi buradan kaynaklanmaktadır; her varlık kendi planı için çalışır. Kendi planının idesi için, kendi planının hedeflerine ulaşmak için burada faaliyettedir. Fakat bu o kadar büyük bir ortak alan organizasyonudur ki, biz kendimiz için yaptığımızı zannettiğimiz bir şeyi, farkında olmadan o büyük ortak alan için yapmış oluruz. "Hayır, ben bunu kendim için yapıyorum," fikri, insan egoizmasının, nefsanîyetin ortaya çıkışıdır. O ayrı, ben ayrı; kişilik de buradan ileri geliyor. Kişiliğimizin ortadan kalkması mümkün değildir. Çünkü biz o kadar geniş ve büyük bir ortak alan organizasyonunun farkında değiliz. Farkında olsak kişiliğimizin olmadığını görürüz, "Benim, ben yapıyorum, ben istiyorum, ben böyle yapmalıyım," gibi iyelik zamirlerini kullanarak yapmış olduğumuz bütün ayırımların boş olduğunun farkına varırız. Yani "ben ya da benim" dememizin bir manası yoktur çünkü hiçbir şey bizim mülkiyetimizin altında değildir.

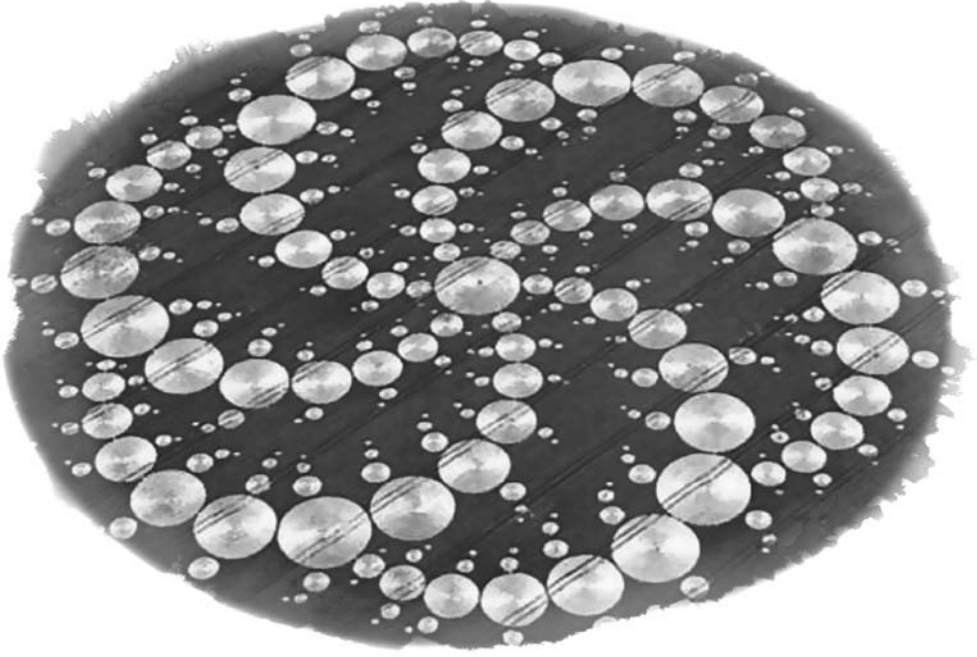
"Allah'ın arzı geniştir," ifadesi kullanılır. Arz dünya demektir. Allah'ın arzında biz, ancak o arzın bize vermiş olduğu imkanlar nispetinde birtakım konularda gelişim sağlamak, birtakım yasaları öğrenmek için oraya iner ve çıkarız; hiçbir şey bizim mülkümüz değildir. Bu esas kabul ettiğimiz anda plansal tekamülün ne olduğunu da anlarız. Bu yüce okul içerisinde lazım olan bilgileri kendi planımızın gelişmesi bakımından ele almak gerekir. Çünkü planımız da bir tekamül süreci içindedir. O plan da bir vazife yapmaktadır. O planın da vazife

kapsamının genişlemesi, seviyesinin artması gerekmektedir. Böyle bir halin meydana gelmesi ise ancak o plana mensup olan varlıkların çabaları ile gerçekleşir.

Bir arı kovanının işçi arıları gibi her varlık kendi planına yani kovanına çalışmaktadır. Gerçekten de, bir kovana ait olan bir işçi arı, başka bir kovana gidip bal yapmaz, bal özünü götürüp oraya bırakmaz. Doğru kendi kovanına gider ve kendi kovanı içerisinde kendine ayrılmış olan küçük gözlerin dışına taşmadan vazifesini yapar. Çok enteresandır bu olay. Kendisine ayrılmış olan, diyelim ki elli tane, yüz tane göz varsa sadece o gözleri bitirir. Yanındaki arkadaşı da

*Biz
kozmosla
aramızdaki bağı
fark edebildiğimiz
sürece şursal
bir bütünlük
ve genişliğe
aday bir varlığımız
demektir.*

zaten öbür gözleri bitirir; aradaki boşluklar da başka arılar tarafından tamamlanır. Ancak bir kurt veya tilki hayatı öyle değildir. Sürüler halinde yaşarlar ama yuvaları ayrı ayrıdır. Tam bir ortak alan organizasyonu söz konusu değildir.

Bizim şuursal olaylarımızın büyük bir kısmı planımızda mevcut olan olaylarla, onların bize göndermiş olduğu uyarılarla doludur. Sevklele, rüyalarla, sezgilerle, vicdanı itişlerle hatta nefsanı itişlerle doludur çünkü nefsanı itişler yoluyla elde edeceğimiz tecrübeye de ihtiyaç vardır. Acı çekmemiz gerekiyorsa o acının getirdiği halete de ihtiyaç vardır. Herşey pozitif alanla elde edilmez, negatif alanlar da pozitive dönüşür. Çünkü esasında her şey pozitifdir yani ilerlemeye, gelişmeye yönelik olduğu için her negatif sonunda pozitive dönüşür. Hangi tür tecrübe olursa olsun her tecrübenin sonucunda mutlaka doğruya, gerçeğe biraz daha yaklaşırız. Bütün eğriler sonunda doğru olur.

Planla bütünleşmek kendi varlığından tamamen vazgeçmek

midir? Planla bütünleşildiğinde artık kişiselik meselesi söz konusu olamaz. Ortak alan şuru söz konusu olduktan sonra artık varlığından tamamen vazgeçmek veya vazgeçmemek gibi bir endişe taşınmaz. Orada varlık tamamen tümelleşmesi gereken bir durum içindedir yani kozmosa dahildir, kozmik bir birey olmuştur. Biz kozmik olduğumuz ve kozmosla aramızdaki bağı fark edebildiğimiz sürece, şuursal bir bütünlük ve genişliğe doğru aday bir varlığımız demektir. Ancak o zaman gelişebiliriz. Kozmik varlık şuursal bir genişlemeye doğru gitmekte olan bir varlıktır. Aslında biz hepimiz o büyük dairenin, o planın içinde bir cüzden ibaretiz. Eğer planımızla beraber hareket edemezsek hiçbir şey yapamayız. Bireysel olarak esasında hiçbir şeyiz; planla beraber bir şeyiz, yani planla bütünleşmiş durumdayız. □

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

Fiillerin Teyitlerini Bulmak

Celse: 5, 9.6.1962

ELBETTEKİ bir varlık, fikirlerinin yankısı olan fiillerini her vakit ve her şart içerisinde tezahür ettiremeyecektir. Bu hem kendisi yönünden, hem çevresi yönünden, hem mahzurlu, hem faydalıdır. Bu bakımdan sizler, fikirlerinizin fiiller halinde tezahür etmesini her vakit beceremezsiniz. Şöyle ki; fiillerinizin vuku bulması için, o fiili takviye eden, tamamlayan diğer fiillerin ve diğer icabi fiillerin bulunması lazım. Burada varlık hiçbir şey yapmasa dahi, fiillerinin kendi istediği tarzda tezahür etmemesinden dolayı, gene bir tekamül içerisinde. Fikirleri daima ters yönlerde, yani inikaslara, tepkiler halinde bulunur. Bu büyük bir tatminsizlik hissini meydana getirir. İşte tekamül devam ediyor. Fakat bu arada, varlığın birinci vazifesi, fikirlerinin teyidini aramaktan ziyade, bir araştırmacı olarak, onların fiil halinde meydana gelişleri vuku bulduğu zaman, kendisinde bulunan intiba ile son fikrin verdiği intiba arasındaki benzerlik ve ayrılıkları tespit etmesidir. Bu itibarla bir insan; fikrinin, fiil haline gelmediğini gördüğü zaman, tekamül etmiyor değil, artık kendinden üstün bir irade ve düşünce, fikirleri -şimdilik böyle kabul edelim- değilse bile, fiilleri bihakkın tanzim ve tespit etmektedir. Bu bakımdan bu tanzim ve tespit işi, gayet şümüllü, gayet ibret verici örneklerdir. O halde fikrinizin teyitlerini, sizden gayri olan varlıkların fiillerinde de bulabilirsiniz. İşte müşahedenin büyük kıymeti buradadır. Size İlahi bir kısmet olarak, zaman tasarrufu da verdirilmiş olur. □

bihakkın: hakkıyla, tamamıyla.

gayri: başka, diğer.

inikas: bir yere vurup geri dönme, akis.

müşahede: gözle görme, gözlem.

şümül: kapsam. içine alma.

vuku bulmak: olmak, meydana gelmek.

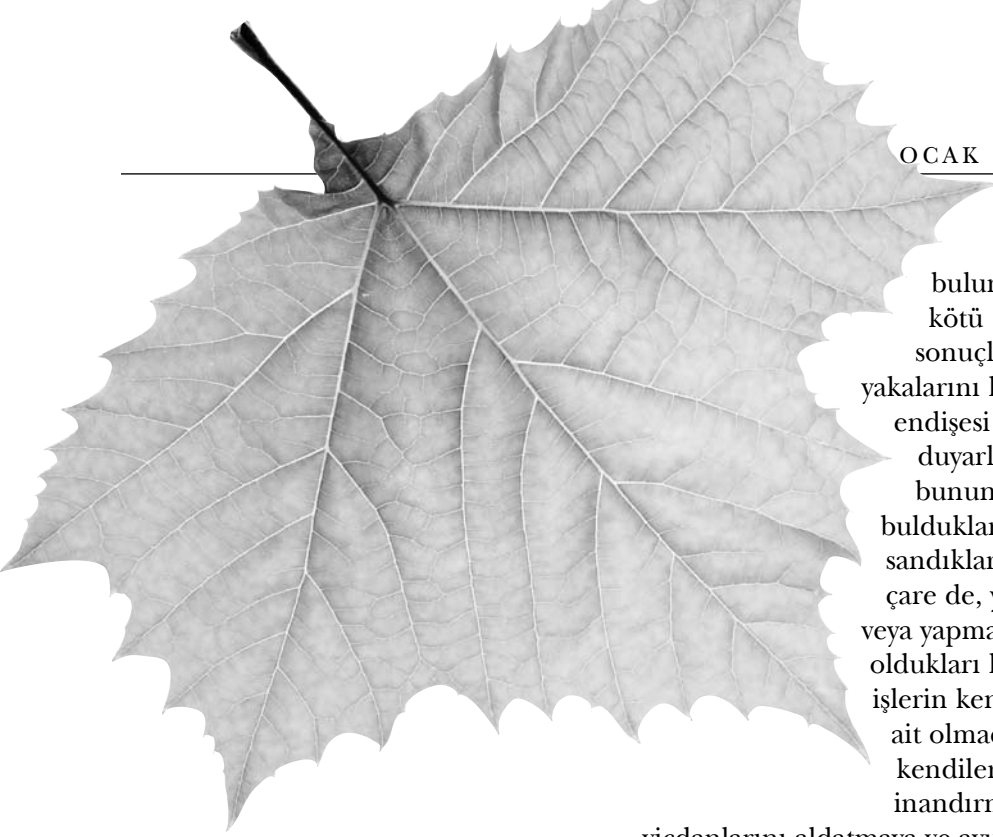
Determinizm ve Fatalizm Hakkında

Dr. Bedri Ruhselman

BEŞERİYETİN bugünkü hazin, endişe verici ve ıstıraplı durumunu hazırlayan bencilce ve nefsanîyetine yenik istek ve iradesiyle, daha doğrusu korkunç ihtiraslarla tutmuş olduğu çetin ve dolambaçlı yolların istikameti de gene elbette İlahi İrade Kanunları'nın müsaadesi dahilinde çizilebilir. Zira insanların iradelerini serbest kılan İlahi Murat, onların dolambaçlı yollara sapan iradelerinin tahakkukuna imkan bahşederek düşe kalka da olsa gene yürüyebilmelerine yol açmıştır. Yalnız bu yollar işte böyle bugünkü insanlığın yürümekte olduğu yollar gibi zahmet, meşakkat, ıstırap ve gözyaşlarıyla dolar. Bu da bir İlahi İrade Kanunu'nun tecellesidir.

Demek ki insan, tekamülü yolunda iyiyi, güzeli, doğruyu isterse onları bulur. Kötüyü, çirkini, yanlış tercih ederse bunları bulur. Fakat insan, tekamülünü hangi yoldan takip ederse etsin neticede mutlaka İlahi İrade Kanunları'nın icabatından olan tekamül merhalelerine ulaşacaktır.

Bir insan çeşmeden suyu alıp evine getirmek için çeşitli hareket tarzlarından birisini seçmekte serbesttir. Fakat seçtiği bu hareket tarzının kendisine hoş ve nahoş gelen neticelerine de katlanmayı evelemirde göze alması gerekir. Mesela, suyu sağlam bir kovaya koyar ve emniyetle getirir. Delik bir tenekeye koyar, döke saça getirir. Fakat bu defa emeğinin önemli bir bölümünün boşa gittiğini görür. Fakat suyu bardak bardak taşımak yolunu da tutabilir. O zaman daha çok emek sarf etmek ve çeşmeye bir gidiş gelişte görebileceği işini tamamlayabilmek için birçok defa o yolu katetmek zorunda kalır yani işini güçleştirir. Ve bundan dolayı da kimseyi kabahatli çıkarmaya herhangi bir hakkı kalmaz. Demek ki bir gayeye varmak için kullanılan yolların ve vasıtaların hepsi de işe yarayabilir, ancak o vasıtalara göre alınacak neticeler az veya çok zahmetli, az

buldukları
kötü
sonuçlardan
yakalarını kurtarmak
endişesi de
duyarlar. Ve
bunun için
bulduklarını
sandıkları tek
çare de, yaptıkları
veya yapmakta
oldukları kötü
işlerin kendilerine
ait olmadığına
kendilerini
inandırmaya ve

veya çok süratle elde edilir.

İnsanlar bu hakikati ne kadar erken öğrenir, anlar ve duyabilirlerse; iradeleriyle fiil ve hareketlerini ne kadar çabuk bu hakikate göre ayarlayabilirlerse ıstıraplarından ve sıkıntılarından kendilerini o kadar kolaylıkla kurtarıp mesut ve sevinçli hayatlara kavuşmak imkanını elde etmiş olurlar. Şu halde İlahi İrade Kanunları, insanların kendi tekamüllerini bizzat kendi iradeleriyle sarf edecekleri cehit ve gayretin neticesinde kazanmak yolunu ve imkanlarını onlara halk etmiştir. Kendi iradesini inkar eden bir insan bilmelidir ki, her şeyden evvel kendisine bahşolunan bu ilahi armağanın kıymetini anlayamamış ve ondan çok eksik bir surette faydalanabilmekten daha ileri bir kabiliyet gösterememiştir.

Bazı insanlar nefsanî içgüdülerinin tesirleri altında güçsüz düşerek, bile bile birtakım kötü işleri yapmaktan kendilerini alıkoyamıyorlar. Ve bu kötü işlerin doğuracağını sezmede

vicdanlarını aldatmaya ve avutmaya çalışmaktır. Fakat bütün bu gayretler boşunadır. Ve neticesiz kalmaya mahkumdur. Zira bu yol yanlış bir yoldur. Yani daha doğrusu gayeyi uzaklaştırıcı uzun ve meşakkatli bir yoldur. Ve bu yola sapanların -ne düşünürlerse düşünsünler- yapacakları her kötü hareketten dolayı ıstıraplı akibetlerden kendilerini kurtarabilmeleri mümkün olmayacaktır. Zira bu, mukadderdir. Binaenaleyh insanlar iradelerini kullanarak tekamül yolunda sonsuz imkanlar bahşeden İlahi İrade Kanunları'nın yardımı ile yükselmek mecburiyetindedirler. Ve burada onların şu veya bu hareketi seçmelerinde Tanrı insanları tamamıyla serbest bırakmıştır. □

Şuur ve Kuantum Bilgisi Süreci: Işık Tıbbına Doğru Yol Alırken

Bruce D. Curtis * **
J. J. Hurtak ***

1. Bölüm

Özet

SON YILLARDA Rus ve Alman araştırmacıları tarafından yürütülen çalışmalarda, insandaki biyofotonik süreçlerin biyofiziksel yönlerinin araştırılması konusunda büyük ilerleme kaydedilmiştir. Bu yazıda, biyofiziksel ışığın insan bedeninde biyomoleküler, metabolik ve sinirsel iletişim aracılığıyla sağlanan bilgi-akışı ile etkileşime girmesi, dolayısıyla çok sayıda beden varoluş gerçekliği tartışılmaktadır. Bu sistemler, akupunktur ilmindeki “Chi” enerjisine benzer şekilde, hareketli yedek enerji sistemleri olarak birleşebilirler ve bu sayede sadece çevre ile olan alışverişe hizmet eden bilgiyi alarak kullanan ve kendini doğrulamaya çalışan bir holo-hareket doğabilir. Evrimsel süreçlerin bu birlikte evrimi yoluyla temelleri atılan Işık Tıbbı, şuur çalışmalarındaki gizli değişkenleri, biyolojik ilimlerdeki işlevsel farklılaşma ve yeni bulgular ile bir araya getirebilir.

“Şuurunu esas olarak kabul ediyorum. Maddenin de şuurun bir türü olduğunu düşünüyorum.”

Max Planck

Giriş

20. YÜZYILIN başlarında kuantum teorisinin geliştirilmesi ve Einstein’ın harika denklemi ile, maddenin enerji olduğu ilk kez ve tartışmasız bir biçimde ortaya konmuştur. Belki de bu nedenle, Einstein 1916’da şu gizemli sözleri söylemişti : “Hayatımın geri kalanını ışığın ne olduğunu anlamaya

* The Academy for Future Science, Los Gatos, CA

** Society for Advancement of Global Education, Oceanside, CA

*** Universidad Autonoma Metropolitana, Distrito Federal, Mexico

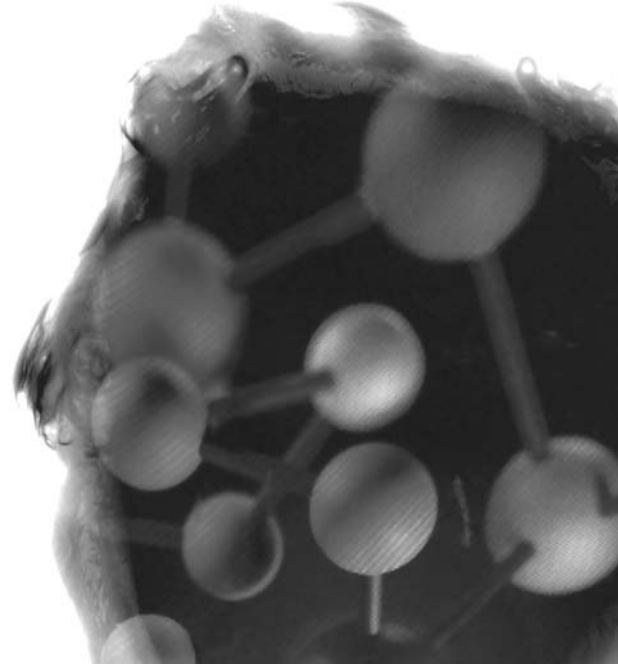
çalışarak geçireceğim”. David Bohm da tüm varoluşu sonsuz bir ışık denizi, maddenin ışığın kristalize şekli halinde yer aldığı bir “holohareket” olarak değerlendirmişti (1). Bize düşen de ışığın kendisinin ne olduğu üzerinde düşünmek. Biyoloji ilmi yavaş davranmış, kuantum fiziğinin ortaya koyduklarını sahiplenememiş ve bedenleri, daha büyük olan enerji matrislerinden soyutlamaya çalışmıştır. Tıp alanındaki araştırmacı ve uygulayıcıların bu hatayı tekrarlamaları gerekmez, ama bu *dinamiğin* bilgisini şifa için kullanabilirler ve kullanmaları da gereklidir.

Batu tıbbının, kadim tıp ilmi akupunktur ve diğer biyofizik çalışmalar ile karşılaşması sonucu, bedende enerji iletimini ve iletişimi sağladığını bildiğimiz kan, lenf ve sinir sistemlerinin dışında kalan diğer muhtemel yollar hakkında derin bir merak duygusu uyanmıştır. Çağdaş deneysel çalışmaların ışığında, molekül karşılığına göre daha farklı bir şekilde ve enerji düzeyinde işleyen bir tür ışık dolaşım sisteminin haritasını çizmeye başlıyoruz. Zhang tarafından yapılan çalışmaların sonucunda kimyasal bedene nüfuz etmiş ayrı bir beden varlığı öne sürülmüştür (2, 3). Elektromanyetik beden adı verilen bu beden şuurun projeksiyonunda bir araç olabilir.

Biyolojik bilimler üzerinde çalışan araştırmacılar, Gurwitsch ve arkadaşlarının (Vernadsky-Gurwitsch-Bauer Okulu) öncülüğünü yaptıkları biyolojik işlevin bütünleyici modelini kabullenmeye başlamışlardır. Gurwitsch morfojenetik alan ve mitogenetik radyasyon (canlı sistemlerden çok zayıf foton emisyonu)

kavramlarını ileri sürmüştür (4, 5). Araştırma Popp, Voelikov, Van Wijk ve diğerleri ile devam etmektedir (6, 7, 8). Bu yeni ve cesur bir dünyada yaşam, biyofotonlar, elektronun uyarılmış durumları (EES) ve kuantum koheransı üzerine kurulmuştur ve biyolojik sistemler lazer gibi işlev görmektedirler (9). Daha derine inerse, gerçek bir holistik yaklaşım, potansiyelin gerçek kadar önem taşıdığı, vakum biyofiziğini gerekli kılmaktadır (10, 11). Bu bakış açısına göre, beden bir molekül makinesinden çok bir enerji biyo-bilgisayarı olarak ele alınmaktadır (12, 13). Dengede olmayan termodinamiğe göre çalışan bir sistemin alan ve enerjilere açık olduğu görüşü günümüz insanı için yeni sayılabilir (14, 15). Bu alanlar, sinir hücrelerinin etkileşimlerinin ve mikrotübül yapılarının işlevlerinin ötesinde çalışan bir zihin gerçekliğinin şuur alanlarını kapsamaktadırlar (16).

İnsanın bilimsel merakını uyandıran bu yeni alanlar ve yeni enerji gerçeklikleri, geçen enerji fenomeninden daha fazlasını ifade etmektedirler; daha derin bir anlamda,

insanın biyolojik varlığında zaten varolan çok sayıda beden yapısı süreçlerini yansıtmaktadırlar. Bu yazıda şuur ve maddesel gerçeklikler arasındaki etkileşimi inceleyeceğiz. Çünkü eğer diğer modeller doğru iseler, bütünsellik daha da geniş bir anlama kavuşacak ve bütünlüğü tıp, insan varlığı olarak adlandırdığımız bütünlüğü oluşturmak üzere birbirinin içine işleyen ve kaynaşan bir çok süptil şuur ve enerji alanlarını kapsamak zorunda kalacaktır. Fizikçi Bernard d’Espagnat’ın “Dünyanın, insan şuurundan bağımsız olarak varolan cisimlerden oluştuğu doktrini kuantum mekaniği ve deneylerin ortaya koyduğu gerçeklerle örtüşmemektedir” öngörüsünde belirttiği gibi, böylece tıp da tam iyileştirici gücü kullanmak üzere evrim geçirecektir.

Bu yazıdaki tartışmalara açıklık kazandırmak amacıyla, yazarlar şuur ve enerji arasında ayırım yapmayı önermişlerdir. Öyle ki şuur, maddenin dalga bileşeninin ötesine uzanır ve belli bir bütünlük evresine ulaşmış maddenin yapısından çıkan epifenomenler gibi algılanan bilgi alanlarına indirgenemez. Dolayısıyla, Planck’in yukarıda bahsedilen öngörüsü doğrultusunda, biz maddeyi ve enerjiyi, görünen her şeyin kaynağı ve temeli olan şuurdan doğan bilgi alanlarının tamamlayıcıları olarak değerlendiriyoruz. Evrensel ve aynı anda her yerde hazır ve nazır oluşuyla şuur, kozmozdaki kuantum olaylarının hepsini farklı derecelerde yönlendiren ve katkıda bulunan gizli değişkendir. Özetle, çok boyutlu evreninin tümünü kendi birleşik alanında tutan öz gerçekliktir*.

Yazarların süregelen çabası, klinik

bağlamda eşik düzeylerin üstünde iş görebilen şuur işlevlerine ilgi ve araştırmayı arttırarak, insanda zihin-madde ilişkisinin temel varsayımlarını ortaya koyacak, aydınlığa kavuşturacak ve ayrıntılarıyla inceleyecek bir programı şekillendirmeye yöneliktir. Bu süreç içinde, parçacıktan (fotonik) olağanüstü ışıdamaya ve şuur ışığına kadar değişen birçok ışık tipinden oluşan resmi anlayabilmek için elbette disiplinler arasında bir sözcük dağarcığı oluşturulacak. Belki de bir gün gelecek ve bilim adamları, mistiklerin tüm kadim öğretilerde yaptıkları gibi, hastalığımızın nedeninin ve şifa kaynağımızın şuurumuzun içinde bulunduğunu söyleyecekler.

Biyofotonlar ve Beden Enerjisinin Yapılanması

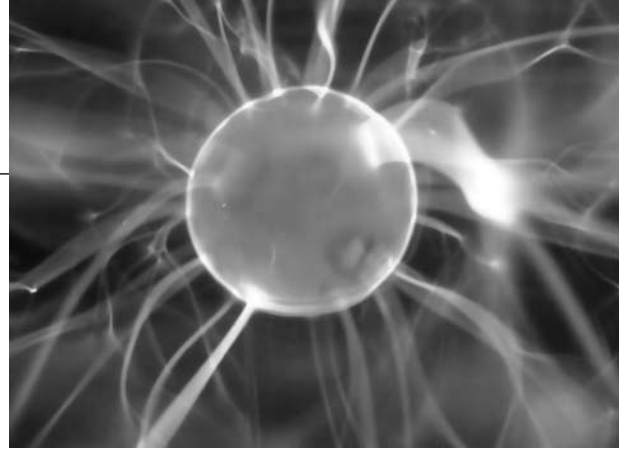
Bedendeki mitogenetik radyasyon ve kuantum koheransı

NOBEL ÖDÜLLÜ, modern biyokimyanın babası Dr. Albert Szent-Györgi bir keresinde şöyle

* Bu karmaşık bilgi alanlarının daha ileri matematiksel ifadesi büyük matematikçi Charles Musés tarafından geliştirilmiştir. Musés William Rowan Hamilton, Eugene Wigner ve diğerlerinin çalışmalarını değerlendirerek kuantum fiziğinin sıra dışı ve gerçek olmayan rakamlar ile gözlemlenmesi gerektiğini göstermiştir. Söz konusu hayali rakamlar $\sqrt{-1}$ ile başlamaktaydılar. $\sqrt{-1}$ düzgün bir şekilde kullanılmazsa, elektromanyetik fenomen ve etkilerinin basit temsili bile imkansızlaşmaktadır. Şuurun, özellikle daha yüksek ve farklı hallerinin tanımlanması için, bu sayının ötesinde hatta daha büyük hipersayıların gerektiği öne sürülmektedir (17). Erwin Schrödinger’in derin kavrayışını dile getiren satırlardan anlaşılacağı gibi, bireysel şuur evrensel şuurla birdir, bir damla suyun okyanusla bir olması gibi.

demışti: “Hücre, enerji ile çalışan bir makinedir. Demek ki, hücreye ya maddeyi ya da enerjii çalışarak yaklaşılabılır. Bizden önceki her tıp geleneğinde ve her kültürde şifa enerjii hareket ettirerek sağlanmışır” (18). Bu ifade tıp bilmimizi insan varlığı ve şifa, süreci konusunda daha esaslı ve holistik bir modele taşımamızı sağlayacak yöntemsel bir iddiada bulunmaktadır. Ortaya koyduğu öngörü ile enerjinin doğasını, tiplerini, şekillerini, kaynaklarını ve değişimlerini incelemeye zorlanıyoruz. İlk bölümde, bedende mitokondrilerde oksidatif fosforilizasyon (a) aracılığıyla gerçekleşen adenzin trifosfat (ATP) üretiminin çok iyi bilinen sürecinden farklı bir enerji açığa çıkışını inceliyoruz. Reaktif oksijen türlerinin (ROT) (b) su, kan ve akışkan sıvılardaki etkisi ile beden işlevi için üretilen daha güçlü, düzenli ve koherent bir enerji kaynağı ile karşılaşılıyor (19).

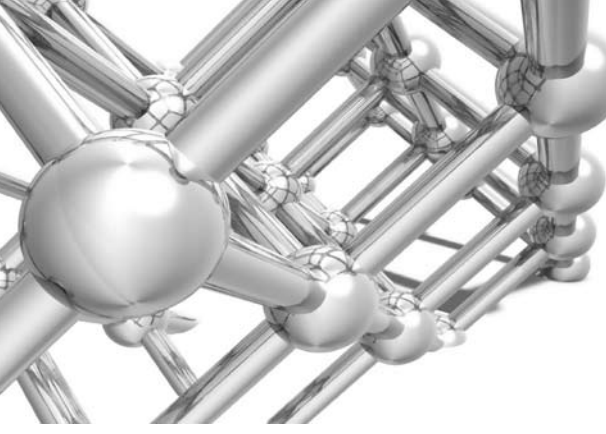
Gurwitsch’in devrim yaratan araştırması bizi mitogenetik radyasyon (MGR) ve morfojenetik alan (c) kavramları ile tanıştırmıştır (4). Gurwitsch’e göre yapı ve süreç kavramlarını birbirine zıt olarak değerlendirmek yanlıştır. Canlı sistemlere tek doğru yaklaşım, onlara kararsızlık dereceleri büyük farklılıklar gösteren moleköl komplekslerinde akıp giden yapılaşmış süreçler olarak yaklaşmaktır. MGR, hücre topluluklarında “bir mesafe üzerinden etki” gösteren ve hücre bölünmesi denilen çok özgül bir yanıtı yol açan yüksek yoğunluklu bir enerji transferidir (19). Kısacası, MGR mitozdaki işaret veren veya tetikleyen faktördür ve Gurwitsch’e

göre, ultraviyole (UV) ışınının bir fotonu olmadan gerçekleşmez. Mitoz için gerekli olan fotonlar hücre çoğalması ve farklılaşması ile ilişkilidirler ve biyolojik ışıldamadan tamamen farklıdır (20). Üstelik, biyofotonlar hücreler arası iletişimin mediyatörleridir (21, 22, 23). Bedenin her iki biyofotonik etkisini, hem mitoz için enerji üretme kapasitesini hem de biyolojik bilgi aktarımını, anladığımız takdirde, muhtemelen farklı spektrumda çalışan farklı enerji dinamiklerinin farklı ve çok boyutlu birlikteliği olan insanı daha iyi değerlendirebileceğiz.

Enerjinin yapılanmış tertibinin temellerini atmak üzere MGR sürecini dikkatlice inceleyen Gurwitsch, Szent-Györgi’nin enerjinin, protein moleküllerinin ortak elektronik düzeyleri boyunca göçünün artık kendi tanımlamasıyla takımlara veya bugünkü adıyla topluluklara uygulanabilirliği fikrini ele almıştır (24); bu topluluklar sabit enerji dolaşımı ile birarada tutulan ve paylaşılan bir ortak elektronik bulut gibi görülen bağı makromolekül kümeleridirler. Bu bulut içinden lokal elektronlar vasıtasıyla, enerji aktarılmakta ve böylece elektronik harekete duyulan ihtiyaç azalmaktadır (9).

Bedeni kararlı bir denge halinden çok uzakta çalışan, kaos özelliklerini sergileyen ve yapılandırdığı enerjii biyofizik etkinlik için israf eden

termodinamik bir sistem şeklinde algılamalıyız (15, 25). Bu dinamik içinde, insan sistemi termodinamiğin ikinci yasası olan entropiyi (d) sergilemekle kalmaz ama aynı zamanda sentropi (e) prensibiyle de çalışır. Burada sentropiyi maddenin elektrifikasyonu, entropiyi ise düzenin artması olarak anlıyoruz. Foton emisyonları çok zayıftır. Dolayısıyla radyasyonun yoğunluğunun değil, düzenin geçerli olduğu prensibine varıyoruz. Koheransın biyofotonların temel özelliği olduğunu, yoğunluk azaldıkça biyolojik etkinliğin arttığını keşfediyoruz (19). Dikkate değer olan nokta, biyofotonların fazlasıyla, hatta insan yapımı lazerlerden bile daha koherent olmalarıdır (6, 26). Cyril Smith su ve canlı sistemlerde kuantum ve koherans etkilerinin devrimci sonuçlarına işaret etmiş, ve deneysel olarak göstermiştir ki kuantum ve elektromanyetik (e-m) alanların su ve aynı zamanda daha karmaşık canlı sistemlerde etkileşimi sonucu bilgi frekans şeklinde iz bırakabilir (27). Masaru Emoto'nun çarpıcı bir şekilde ortaya koyduğu mikroskop fotoğraflarındaki gibi, suda gözlemlenen mikrokümele böyle alanların izleri olabilirler (28).

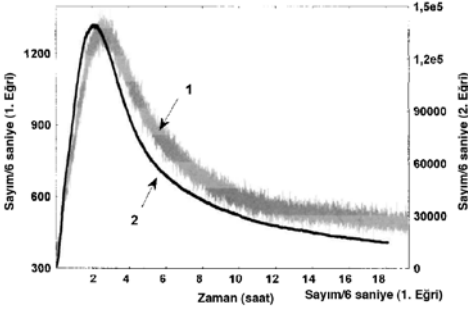
Enerji dönüşümlerinin biyofotonik sürecinde esas, ROT'un mevcudiyetidir ki bu, özellikle radikal oksijen veya O_2^- süperoksit anyon radikali (f) tüm diğer ROT'un üretimini başlatırlar (7, 29). Kademeli bir süreç

organizmanın enerjisini çoğaltırken, yeniden birleşme reaksiyonları EES'de ileri derecede organize ve yapılanmış bir enerji birikimini sağlamaktadır (19). EES, ATP tarafından üretilen hücre enerji kaynaklarından farklıdır. Aslında, bu ayrı süreçlerde üretilen enerji düzeyleri farklıdır: ATP'den 0.5 eV ve UV biyofotonik enerjilerden 5eV lik enerji yayılır. Bu da beynin ATP düzeyinde bir artış olmasa da aşırı miktarda enerjiyi nasıl kullanabildiğini açıklamaktadır. *

Kandaki Biyofotonik Süreçler

SÜPEROKSİD üretimi akyuvarların nötrofil grubunda gerçekleşir; solunumsal patlamalar veya hızlı oksijen tüketimi sonucu ROT'a dönüşümle sonuçlanmaktadır (30). ROT çeşitli yollardan moleküller arası sinyalleşme süreçlerine katılır. Tam kan özellikle süregelen biyofotonik süreçte yer alır. Biyofotonik süreçte ROT nötrofillerce yönlendirilen bağışıklık işlevi ile ilişkiz ancak fizyolojik açıdan önemli bir rol üstlenir (7, 31). Kandaki ROT'un birincil kaynağı olan nötrofiller, oksijeni taşınmak üzere alyuvarlara aktardıkça, alyuvarlar ve akyuvarlar arasındaki işlevsel etkileşimin bir tür dansı andırdığı gözlenebilir (31). Burada kan bir hücre yığını olmaktan öte tüm bir sistem veya organ gibi bilinçli bir amaca göre, başka bir deyişle bütünsel bir birim olarak davranmaktadır.

* Voeikov VL ile 7 Temmuz 2003 tarihinde St. Petersburg/Rusya'da yapılan söyleşiden yapılan bir alıntıdır.

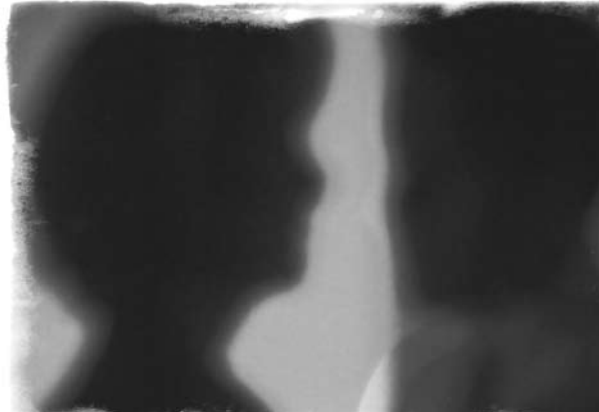
1. Şekil: Kana zimosan eklenmesi ile oluşturulan solunum patlamasını takiben, seyreltilmemiş kandan (0.1 ml) luminollü (1. Eğri, Sol Y eksen) veya lüminolsüz (2. Eğri, Sağ Y eksen) foton emisyonu. Zimosan ve lüminol olmadan kan örneğinden kaydedilen foton emisyonu her 6 saniyede bir 250-300 sayımdır. Bu grafik V.L. Voeikov'un izniyle yayınlanmaktadır.

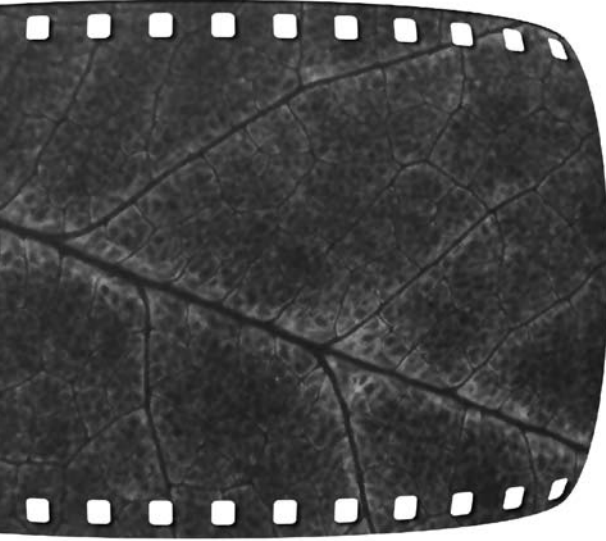
Seyreltilmemiş kanda (dinlenme koşullarında, suni olarak başlatılmış bağışıklık reaksiyonlarında) spontan ve lüminofor ile yükseltilmiş foton emisyonlarının izlenmesi sonucu, kanın enerjisi EESde depolayan biyofotonların sürekli kaynağını oluşturduğu anlaşılmıştır (bkz. Figür 1). Bu durum ROT tepkimelerinde ortaya çıkan uyarılmış elektron üretimi ile pompalanmaktadır. Kan ve nötrofil çözeltilerinin uyarılmış durumları osilasyon göstermektedir; bu da elektron uyarımının gerçekleştiği kaynaklar arasındaki etkileşim olduğunu düşündürmektedir. Kandaki EES dış foton alanlarındaki en ince dalgalanmaya karşı aşırı derecede hassas iken, ısı değişimlerine cevap olarak foton emisyon histerezinde yansıtıldığı gibi ısı değişimlerine dirençlidir. Bu verileri değerlendirdiğimizde, kanın denge ve doğrusallık izlemeyen ileri derecede işbirliği içinde çalışan bir sistem

olduğunu, ve kanın bileşenlerinin zaman ve mekan içinde sürekli etkileştiklerini öne sürebiliriz. Kanın bu özelliği en azından kısmen, kendi normal metabolizması sırasında üretilen uyarılmış elektron enerjisini depolama yeteneğinden kaynaklanmaktadır. Kanın söz konusu nicelikleri daha çok incelenebilirse, yeni tanı prosedürleri geliştirilebilir (30).

Voeikov'a göre "Sıvı sistemlerde yer alan ROT katılımlı süreçler ve uyarılmış elektron durumlarının ortaya çıkışı, hayati süreçlerin gerçekleştirilmesinde temel biyo-enerji ve biyo-bilgi rolünü oynamıştır ve halen oynamaya devam etmektedir" (7). Kısaca tıbbi araştırma Voeikov'un bu yorumunun getirdiklerini keşfederek ilerleyebilir.

Pragmatik bir bakış açısıyla, biyofoton gerçekliği birleştirici bir plan sunarak ve moleküle indirgenmiş baskın biyomedikal yaşam görüşü meydana okuyarak bir çok fenomeni açıklayabilmektedir. Örneğin, çok küçük enerji sinyalleri tarafından taşınan biyobilgi iletimini kapsayan bütünleyici ve alternatif uygulamalar için öncü temel bilgileri sağlamaktadır. Bu uygulamalar arasında akupunktur geribesleme sistemini, homeopati ve kuantum bilgisini (27), elektrotıbbi (32-35), enerjinin iletimini ve hareket ettirilmesini kapsayan ruhsal şifayı

(36) sayabiliriz. Van Wijk (7, 37) bu farklı dolaşım sistemlerinin biyofotonik emisyonlarla doğrudan etkileşerek çalıştıklarını, bedenın fiziksel yapısı yerine yaşamın düzenleyici süreçlerini etkilediklerini öne sürmüştür (38). Yazımızın 2. bölümünde radyo dalgaları, eş-fazlı biyofotonik alanlar ve akustik alanlar aracılığıyla sağlanan karmaşık bilgi alışverişini ve bunların bedendeki düzenleyici mekanizmaları yöneten karmaşık geri besleme sistemleri ve kromozomdaki “madde-dalga” işlevindeki önemli rollerini irdeleyeceğiz.

Biyofotonik alan organizmanın karmaşık düzenleyici alanı olarak tanımlanmaktadır ve iyi bilinen enerji alanları (elektromanyetik, akustik, radyolojik) ile bilimin henüz açıklayamadığı yerel olmayan veya evrensel şuuru içeren daha süptil bilgi alanlarından oluştuğu kabul edilmektedir. Biyoalanın elektromanyetik bileşeni dinamik bir dalga kompleksi olarak görülmektedir (37, 39) ve bu kompleks bedenın elektrik yüklü osilatörlerinden - kalp

ve beyin de dahil olmak üzere tüm organlar ve organ sistemlerinin atom, molekül ve hücre düzeylerinden - salınan tüm dalgaların üst üste binmesi ile ortaya çıkmaktadır. İnsan bedenindeki molekül biyolojisi daha yakından incelenirse bu ileti yeteneği gözler önüne serilir.

The Journal of Alternative and Complementary Medicine (Volume 10, Sayı: 1, 2004, pp.27-39)'dan çeviren: Ferda Kaleğastaoğlu
Bu çevirinin telif hakkı, Mary Ann Liebert Inc. tarafından Ruh ve Madde Yayınlarına tanınmıştır.
Kendilerine teşekkür ediyoruz. □

REFERANSLAR:

1. Bohm D. Wholeness and the Implicate Order. London: Routledge,1980.
2. Zhang CL. Electromagnetic standing waves as background of acupuncture system [in Chinese]. *Acupunct Res* 1996;4:52-62.
3. Zhang CL. Electromagnetic body versus chemical body. *Network* 2003;81:7-10.
4. Gurwitsch AG. The Theory of the Biological Field [in Russian]. Moscow: Sovetskaya Nauka Publishing House, 1944.
5. Gurwitsch AG, Gurwitsch LD. Introduction into the Doctrine of Mitogenetic Radiation. Moscow: USSR Academy of Medical Sciences Publishing House, 1948.
6. Popp FA, Li KH, Gu Q, eds. Recent Advances in Biophoton Research and its Applications. Singapore: World Scientific, 1992.
7. Voelkov VL. Processes involving reactive oxygen species are the major source of structured energy for organismal biophotonic field pumping. In: Belousov L, Popp FA, Voelkov V, van Wijk R, eds. Biophotons and Coherent Systems. Proceedings of the 2nd Alexander Gurwitsch Conference. Moscow: Moscow University Press, 2000.
8. Van Wijk R. Biophoton and bio-communication. *J Sci Explor* 2001;15:183-197.
9. Korotkov KG. Human Energy Field—Study with GDV Bioelectrography. Fairlawn, NJ: Backbone Publishing, 2002.
10. Bischof M. Field concepts and the emergence of a holistic biophysics. In Biophotons and Coherent Systems, Belousov L, Popp FA, Voelkov V, van Wijk R, eds. Proceedings of the 2nd Alexander Gurwitsch Conference. Moscow: Moscow University Press, 2000.
11. Dürr HP. Presented at Gelterswoog Symposium on Biophysics, March 14, 1998. Kaiserslautern, Germany, 1998.
12. Gariaev P. Wave Genome [in Russian]. Moscow: Obchestv Polza, 1994.
13. Hurtak JJ. The Book of Knowledge: The Keys of Enoch.

- Los Gatos, CA: The Academy for Future Science, 1973a.
14. Belousov LV, Popp FA, eds. *Biophotonics: Non-equilibrium and Coherent Systems in Biology, Biophysics and Biotechnology*. Moscow: Bioinform Services Co., 1995.
 15. Prigogine I. *Introduction to the Thermodynamics of Irreversible Processes*. 3rd ed. New York: John Wiley & Sons, 1967.
 16. Stapp HP. *Mind, Matter and Quantum Mechanics*. Berlin: Springer-Verlag, 1993.
 17. Musès C. Working with the hypernumber idea. In: Musès C, Young AM, eds. *Consciousness and Reality: The Human Pivot Point*. New York: Outerbridge & Lazarus, 1972;448-469.
 18. Szent-Györgi A. *Introduction to a Submolecular Biology*. New York: Academic Press, 1960.
 19. Voicikov VL. Mitogenetic radiation, biophotons and non-linear oxidative processes in aqueous media. In: *Integrative Biophysics*, Popp FA, Belousov L, eds. Netherlands, Kluwer Academic Publishers, 2003a:331-359.
 20. Popp FA. Photon storage in biological systems. In: Popp FA, Becker G, König HL, Peschka W, eds. *Electromagnetic Bio-Information*. Munich-Baltimore: Urban & Schwarzenberg, 1979.
 21. Chang JJ, Liu Y, Wang Y, Popp FA. Biocommunication and Bioluminescence of *Lamproyidae*, in Biophotons and Coherent Systems, Proceedings of the 2nd Alexander Gurwitsch Conference. Moscow: Moscow University Press, 2000.
 22. Kasnachev VP, Mikhailova LP. Distant intercellular interactions in a system of two tissue cultures. *Psychoenergetic Syst* 1976; 1:3-15.
 23. Kasnachev VP, Mikhailova LP. *The Role of Ultra-Weak Emissions in Intercellular Communication*. Novosibirsk: Nauka, 1981.
 24. Szent-Györgi A. Towards a new biochemistry. *Science* 1941;93: 609.
 25. Bischof M. Some remarks on the history of biophysics and its future. In: *The Current Development of Biophysics*. Hangzhou: Hangzhou University Press, 1996:10-21.
 26. R. Van Wijk, H. Van Aken, W. Mei, F.A. Popp. Light-induced photon emission by mammalian cells. *J. Photochem. Photobiol.* (1993) 75-79.
 27. Cyril W. Smith *Quanta and Coherence Effects in Water and Living Systems* *The Journal of Alternative and Complementary Medicine*. 2004, 10(1): 69-78.
 28. Emoto M *Healing with Water* *The Journal of Alternative and Complementary Medicine*. 2004, 10(1): 19-21.
 29. Voicikov VL. Reactive oxygen species, water, photons and life. *Rivista di Biologia/Biology Forum* 2001a;94:237-258.
 30. Voicikov VL, Novikov CN, Vilenskaya, ND. Low-level chemiluminescence of nondiluted human blood reveals its dynamic system properties. *J Biomed Optics* 1999;1:54-60.
 31. Voicikov VL. Biophoton research in blood reveals its holistic properties. *Ind J Exp Biol* 2003b;41:473-482.
 32. Becker RO, Selden G. *The Body Electric*. New York: William Morrow, 1985.
 33. Gerber R. *Vibrational Medicine for the 21st Century*. New York: Eagle Brook, 2000.
 34. Liboff Abraham R. *Toward an Electromagnetic*

- Paradigm for Biology and Medicine* *The Journal of Alternative and Complementary Medicine*. 2004, 10(1): 41-47.
35. Smith CW, Best S. *Electromagnetic Man*. London: J.M. Dent, 1989, 1990; New York: St. Martin's Press, 1989.
 36. Rein G. *Bioinformation Within the Biofield: Beyond Bioelectromagnetics* *The Journal of Alternative and Complementary Medicine*. 2004, 10(1): 59-68.
 37. Van Wijk R, van Aken JH. Photon emission in tumor biology. *Experientia* 1992; 48:1092-1102.
 38. Popp FA. Some features of biophotons and their interpretation in terms of coherent states, in *Biophotons and Coherent Systems*, Proceedings of the 2nd Alexander Gurwitsch Conference. Moscow: Moscow University Press, 2000.
 39. Zhang CL, Popp FA. Log-normal distribution of physiological parameters and the coherence of biological systems. *Med Hypotheses* 1994;43:11-16.

AÇIKLAMALAR:

- a) Oksidatif fosforilasyon: Aerobik hücrede elektron transferi sırasında salınan enerjinin adenosin trifosfat şeklinde depolanması
- b) ROT: Eşleşmemiş elektron içeren reaktif oksijen türleri.
- c) Morfogenetik alan: Maddenin yapılması ve biçiminden sorumlu tutulan alan. Biçimlendirici Nedensellik hipotezine göre, morfik rezonans "Kendine özgü yapılması ve titreşim frekansı olan bir sistemin biçiminin, benzer biçimdeki sonraki bir sistem için hazır bulunması" şeklinde tanımlanmaktadır.
- d) Entropi: Bir sistemin enerjisinin veya ısının iş göremeyecek kısmının ölçüsü.
- e) Sentropi: Entropinin ters yönünde çalışan herhangi bir süreç. Şöyle ki entropi, "tüm enerjinin termal enerjinin homojen yayılımı ile sonuçlandığı" durumu evrende arayan doğal süreç ise, sentropi kaos altında yapı ve düzen yaratma sürecidir.
- f) Süperoksid: Oldukça reaktif süperoksid radikali O_2^- , yi içeren bileşik. Biyolojik oksidasyon sırasında oksijen molekülünün indirgenmesiyle açığa çıkar, fazlasıyla zehirli bir serbest radikaldir.

Son Devreye Geçiş ve Arınma

*Muharrem Günaydın
Alpaslan Cebbaroğlu*

1. Bölüm

1. Devreler

SPİRİTÜEL BİLGİLER bize dünyanın bir okul olduğunu öğretir. Aslen ruh olan bizler, dünyaya doğarız. Ve bu okulun eğitim ve öğrenimine, planına dahil oluruz. Çeşitli zamanlarda çeşitli yerlerde ortaya çıkan öğretiler aslında Rabbin eğitim öğretim programının parçalarıdır. Bu öğretiler mistik ekoller, dinler ya da felsefi ekoller olabileceği gibi, bilimsel bilgiler de olabilir. Hatta daha da ileri giderek diyebiliriz ki, insanların kademeli bir şekilde vicdanları kanalıyla aldıkları bilgi ve tesirler de yine bu eğitim ve öğretim programına dahildir. Hatta sezgilerimiz, rüyalarımız, ilhamlarımız ve hayatımızdaki bütün olaylar ve her şey, çok ince ve çok bilge bir şekilde bu programa dahildir; Ruhsal İdare Mekanizması ve Rehberlik Sisteminin gözetimi ve yardımları ile insanın belli bir hedefe varmaya sağlamaya çalışılır. Demek ki dünya bir tekamül okuludur. Nasıl ki okullar sınıf sınıf ise, bu okulda devreler halinde faaliyet gösterir. Her devrin, bir öğrenim tarzı, bilgisi ve dersleri vardır ve diğer devirlerden farklılık gösterir. O yüzden içinde bulunulan devre uyum sağlamak ve bu devrin planını iyi uygulayarak, elde edilmesi gereken sonuçları almak ve o devrin hedefine varmak önemlidir. Her devrenin bitişi bir öğretimin sonunu ve yeni bir öğretimin başlangıcını oluşturur. Devrenin sona ermesi o devre için uygulanan eğitim ve öğretimin son bulması demektir. Ayrıca bütün devrelerin olduğu bir sonuçta da vardır ki buna Okul Bitirme diyebiliriz. Okulu bitirmekten bitirmeye fark vardır; bunu dünya okullarından biliriz. Ayrıca okulu bitirememek de söz konusudur. Sonuç ne olursa olsun varlık, bitirdiği yerden ya da kaldığı yerden, belki de başka devirlerde ya da okullarda devam ederek hedefine varacaktır. Öğrenemediği dersleri yeni baştan almak durumunda da kalabilecektir; okulu bitirinceye kadar.

Sonuç olarak diyebiliriz ki, bu “okul” ruh varlığının vazifeleri ile ilgilidir. Enkarne olan,

yani dünyaya doğan ruh varlığının vazifelerini yapmaya hazırlanması içindir. Çünkü kozmik işleyişe katılacaktır. Kısaca bu, ruhun kozmik bir macerasıdır.

Tekamül süreci helezon (spiral) şeklinde gelişimini sürdürür.

Başlıca 4 devre bilinir:

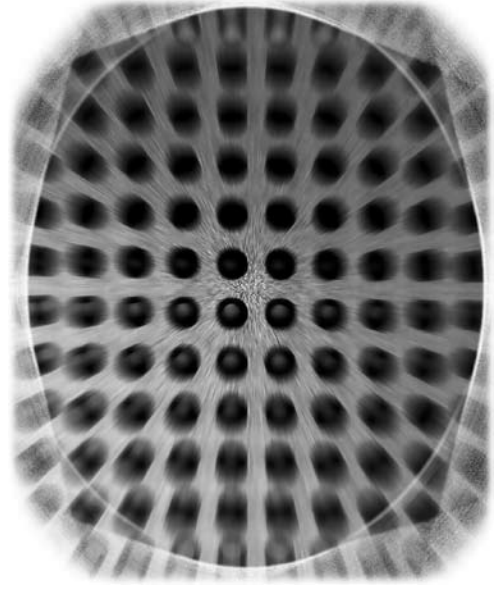
- 1- Altın
- 2- Gümüş
- 3- Tunç (bronz)
- 4- Demir (Kali Yuga) (Günümüz)

Hintliler devrelere “yuga” derler. Hint bilgilerinde kutsal üçleme Brahma, Vişnu, Şiva olarak bilinir. Kali, Şiva'nın bir tezahür biçimi ve bir görünümüdür. Bu üç tanrı, şuurun çeşitli seviyeleri, veya titreşim seviyeleri veya planlar olarak ele alınabilir.

Bu durumda Kali Yuga dediğimiz günümüz devresi, aynı zamanda Kali Devresi demek oluyor. Zaten, tanrıça Kali tasvirlerde dans etmektedir, yani devri başlamıştır.

Bu devrede, şuur darlığı ile yüksek benliğin farkındalığı ve şuurulluk olmadan yaşanıyor. Büyük inisiyeler ve vazifeliler olarak nitelenen ve bu ruhsal farkındalıkta olan varlıklar aracılığı ile insanlığın tekamülü ve uyanışı için çeşitli ruhsal öğretiler indiriliyor. Hatta doğal ve toplumsal her türlü olaylar bu amaç için sevk ve idare ediliyor.

Kali, maya ile de özdeşleştirilebilmektedir. Maya'nın “aldatıcı illüzyonu”ndan söz edilir. Ama ilk anlamıyla, maya “yaratıcı imajinasyon” olarak nitelendirilmiştir kimi yorumcular tarafından. Bu durumda Kali veya Maya, bu açılımla zaman enerjisiyle, Kronosla özdeşleştirilmektedir. Kimi

yorumculara göre bu devrede genel tekamülü Şiva düzenlemekteyse de onun görünümü olan Kali, bu devrenin gidişatında ve düzeninde söz sahibidir artık: Yani çeşitli zaman mekan ortamlarının oluşması, çeşitli realitelerin meydana gelmesi, insanlığın değişim ve gelişimi için kullanılan yöntemler... Yani burada Bir'lik çokluk halinde tezahür etmiştir. Ve bu yaratılan çokluğun detayları insanı yanıltarak, birlik şuurundan uzak tutulmasına yol açmaktadır. O detayların bir bölümünü asıl gerçek zannetmektedir ki bu, işte Maya'nın aldatıcı illüzyonu olmaktadır.

Artık bütünsel bir şuurun farkındalığı ile değil, bireyselleşmiş ve daralmış şuur gözlüğü ile bakılmaktadır. İşte böylece Şiva'nın Kali halindeki görünümünün dansı, tekamülün bu evresinin karakterini simgelemektedir. Birliğin yerini ayrılığa ve bölünmeye, çokluğa dönüşmesi, bir açıdan simgesel ölüm olarak nitelendiğinden, Kali (ölüm

tanrıçasıdır) ve maya her şeyi yok eden olarak entropi yasası olarak da nitelenebilmektedir.

Denir ki maya körlük ve yanılsama verir (şuur darlığı).

Sayırsız renklerde örtüleri vardır. Bu örtüler hakikati beşeriyetin gözlerinden saklamaktadır. Bu aslında ruhun madde sistemindeki tezahür macerasını anlatır. Kali-Maya, tezahür esnasında enerjinin düaliteye bürünmesidir. Mayanın örtüsü, gerçeği ve hakikati insanlardan saklamaktadır. Çünkü o örtüler saf hakikat ışığının önüne geçerek, çeşitli renklere bürünmesine, kırılmasına, bükülmesine ve donuklaşmasına yol açmaktadır. Maya bedenlenmiş ve şuur darlığı içinde olan ruhsal varlıkları çeşitli deneylere ve eprövlere sokar; bu yolla edinilecek bilgileri edinmelerini sağlar. Bu yönüyle maya ademin yiyerek cennetten kovulmasına yol açan elma ile özdeşleştirilmiştir. Yani bilgi edinmenin yöntemi...

Kalinin ölüm getiren dansı, birlikten uzaklaşarak, bireyselleşerek, şuur daralması ile ruhsal benliğin unutulması, yani simgesel bir ölüm anlamına geldiği gibi, devrenin bitişiyle yeniye geçileceği zaman, dejenerasyonu, bütün sistemlerin entropiye uğraması ve insanlığın mevcut realitelerinde ölümünü de simgeler. Çünkü bu realite, doğmuş, yaşanmış, deneyimlenmiş, kendi içinde olgunlaşmış yani tamamlanmış ve artık son çağına girmiştir. Böylece eski terk edilecek ve yeniye uyum sağlanacaktır.

Şiva kainatın büyük dansçısıdır ve Kali-Maya görünümü ile de siklusları (devreleri) ve ritimleri (ahenkleri) bitirendir, tahrir edendir, yozlaştırandır.

İşte Kali Yuga'dan sonra gelecek olan dönem, Altın çağdır ve mayanın örtüleri kalkacak ve insanlık uyanacaktır. Hakikat ışığı örtüsüz, illüzyonsuz bir şekilde görülebilecektir. Denir ki insanlık işte bütün bu maceradan sonra ruhsal bir uyanışla ilahi sistemdeki yerini şuurlu olarak alacaktır. Yani evrendeki fonksiyonunu şuurlu olarak yapmaya başlayacaktır.

Kalin'in dansını sembolize eden bir heykelde Kali üst üste konmuş olan iki insan bedeninin üstünde dans etmektedir. Üzerinde dans ettiği üstteki beden gözleri açıktır. Ve bu haliyle enkarne olmuş ve bireyselleşmiş olan ruhu simgeler. Bu beden altına yerleştirilmiş olan ikinci beden gözleri kapalıdır, uyuyor gibidir. Bu ise dar şuur içinde, ruhsal özünü, aslını unutmüş, onun buradaki tezahürü olduğunun farkında olmayan insanı simgeler.

Böylece Kali, ruhsal benliğin unutulmasını, bireyselleşerek dar şuur içinde uygulama yapılmasını da sağlayan bir sistem olarak da simgeleştirilebilir. Ki bu tamamen içinde bulunduğumuz devrenin karakteridir.

Aslında maya aldanmasının nedeni biziz. Şuurumuzun bütünsel çalışmamasından kaynaklanmaktadır. Yani mayayı içimizde yaşatıyoruz. Şuursal olarak sadeleşmemiz, karmaşadan kendimizi kurtarmamız gerekir. Kurtaramıyorsa elde edilen bilginin hiçbir kıymeti yoktur. Mayanın örtüleri daha da artar ve kalınlaşır. Sadeleşen bir zihin yorulmaz, daha da hızlanır ve verimli olur. Sadeliğe, bütünlüğe doğru gittikçe müthiş bir enerji birikir. Sağlığımız bile düzelebilir.

Mu ve Atlantis

BÜYÜK OKYANUSTA batmış halde bulunan Mu uygarlığı, başarılı ve pozitif olarak bitirilen bir devre olmuştur. Ancak değişim zamanında, kendi realitelerinde dogmatizme kapılarak değişime ayak uydurmakta zorlandılar. Kendi realite ve bilgi sistemlerine sıkı sıkıya bağlanıp değişim sürecine uyum sağlamakta zorlandılar. Bu da bu duruma uygun bir bitişi, bir sonu getirdi.

Sonuçta o devrenin uygulamasını başarı ile yaptılar. Ancak değişim zamanında artık yeni karşısında eski halde kalan sistemi bırakmakta zorluk yaşadılar. Yukarıdan gelen bilgiyi sanki yenisi gelememiş gibi eşkoşup bağlandılar.

Atlantis'te ise, tabii yine eldeki bilgilere göre, negatif uygulamalar çok yoğunluk kazandı ve pozitif zayıf kaldı. Edgar Cayce'ye göre Bir'in Yasasının Oğulları ile belial oğulları tarzında Müspet'e ve menfiye hizmet edenler olarak bölündüler ve savaştılar. Ve belial oğulları enerjiyi negatif olarak kullandı. Bu nedenle de başarısız oldu. Negatifliğin yoğunluğu nedeniyle buna uygun bir sona ulaştılar. Eldeki bilgiler gösteriyor ki halen bunu telafi etmekle uğraşmaktadır.

Her iki durumla da insanlık bugün de uğraşiyor. Dogmatizm, yani yeni gelirken eskiyi bırakabilme ve yeniye uyumlanmak ve bu uyanıklığı gösterebilmek ile; negatif ve nefsanî hareketleri bırakıp bir bütün olarak pozitif uygulamalara yönelmek...

Bütün devreler boyunca realitelerden geçildi. Her realitenin bilgi ve tesiri alındı ve uygulaması yapıldı. Bütün bu realiteler, bu son devreye, Birleşik İnsanlık Realitesine hazırlık içindir. Birlik, yardımlaşma ve dayanışma, hizmet ve vazife, kardeşlik bilinciyle yaşanacaktır.

Öğretilerin İşlevlerini Tamamladığı Zamandayız

(Şu ana kadarki sistemlerin) Ari ve Sami dinleri ve geleneklerinin ana hedefi, vicdanı gelişmiş, (evrensel ilkelerin) Ebedi Kanunların kendinde temsil edildiği bir insanlığın hazırlanmasıydı. Bu görevi yerine getirmek için bin yıllardır mücadele eden, çaba harcayan insanlık, en kaba, en sert, en katı, hatta en barbar kural ve koşulları uygulayarak kendini geliştirmeye gayret etmiştir. En ilkel

halden en olgun hale gelinceye kadar, her türlü uygulamaları yapmış, sonsuz ilke ve yasaların kendi sonsuz varlığında yansımaları sağlamaya, bir paratoner olarak tesirlerin aktarıcısı olduğunun farkına vararak, bu hizmeti yapmaya çalışmıştır.

Bütün bu tekamül yollarını kateden insanlık, artık, daha açık bir şuurla, yeni bir sistemle, yeni bilgilerle evrensel işlevini yapmaya hazır hale gelmiştir.

İnsanlık, işlevini tamamlamış, yapacağı bütün hizmetlerini yapmış olan sistemleri, yolları hızla bırakarak, yeni bir realiteye, yeni bir şüura geçme isteği ile son hızla değişim sancularını yaşamaktadır. Yapmaya çalıştığı hazırlık çalışmalarını son bir kez kontrol etme telaşındadır. Ve bilinen, tanınan, alışılmış olan sistemleri

bırakmak konusunda tereddütler yaşamaktadır, çünkü yeni realitenin tesirlerini almakla birlikte henüz tam uyum sağlamadığı için, bu yeni realite ona bilinmez, belirsiz gelmekte ve korkmasına; bildiği, süregelen sisteme zaman zaman daha sıkı sarılmasına yol açmaktadır.

İşte bu noktalarda, dejenerasyon ve entropi yasası, imdada yetişmekte ve değişmesi gerektiğini, bırakılması gerektiğini hatırlatmak için eldeki artık zamanı dolmuş olan sistemleri, insanların bırakmasını sağlamak için çürütmeye, bozmaya, tasfiye etmeye başlamaktadır. Bu konuda insanlık gereken hızı, ataklığı ve uyanıklığı istenen şekilde gösterememekte ve el yordamıyla teşevvüş içinde ilerlemektedir.

(Devam Edecek)

Şaman Duası

Yarattıklarının hepsiyle
Besliyorsun ruhumu

Her ağaçtaki her yaprakla
Besliyorsun ruhumu

Güneşin doğuşuyla
Yağmurun yağışıyla
Besliyorsun ruhumu

Yeryüzünün yaratıklarıyla
Havayla
Ve denizlerle
Besliyorsun ruhumu

Tanıştığım her kişiyle
Besliyorsun ruhumu

Ve güçleniyorum
Ve bilgeleşiyorum
Sağladığın besinle...

Kaynak: 21 Ağustos 2007'de Mark Wentworth'un EARTH yazokulundaki atölye çalışmasından alınmıştır.

Maung Zaw Vakası: Reenkarnasyon ile Biyolojinin Kesiştiği Yer

Dr. Ian Stevenson

ÖNCEKİ bir yaşamını hatırladığını öne süren çocukların vakalarını araştırmaya başlamadan önce, bunlarla ilgili olarak kitaplarda ve gazetelerde yayımlanmış ve çoğu kez hayli zor anlaşıldığını düşündüğüm raporlar üzerinde çalıştım. Bu raporlar arasında Burma'dan bildirilmiş olan iki tanesi, yazılanlardan anlaşıldığı kadarıyla, önceki yaşamlarında İngiliz olduklarına dair inandırıcı kanıtlar sağlamış olan sarışın çocuklarla ilgiliydi. Her ne kadar ikinci vaka için kesin tarihler verilmemiş olsa da, söz konusu kimsenin yaklaşık 1904 civarında Yukarı Burma'nın Meiktila kentinde doğmuş olduğunu tahmin edebiliyordum. Bu raporu 1960'ların sonlarına doğru okuduğuma göre hala yaşıyor olabilirdi. Bu nedenle, o zamanlar Mandalay'da, Meiktila'nın yaklaşık yüz yirmi kilometre güneyinde kalan kentte yaşayan merhum Dr. Soni'ye mektup yazıp, bu süje hakkında araştırma yapıp yapamayacağını sordum. Dr. Soni, ilgilendiğim vakayla ilgili araştırma yapacağını söyledi ve yaptı da. Bu vakayı tespit edemedi ama bölgedeki habercileri ona, çok daha yeni bir vakaya, Maung Zaw Win Aung'a ilişkin bilgi verdiler.

Maung Zaw Win Aung Yukarı Burma'nın Meiktila kentinde 9 Mayıs 1950'de doğdu. Anne-babası U Tin Aung ve Daw Kyin Htwe'ydi. Maung Zaw, ailenin daha sonra doğacak 12 çocuğunun ilkiydi.

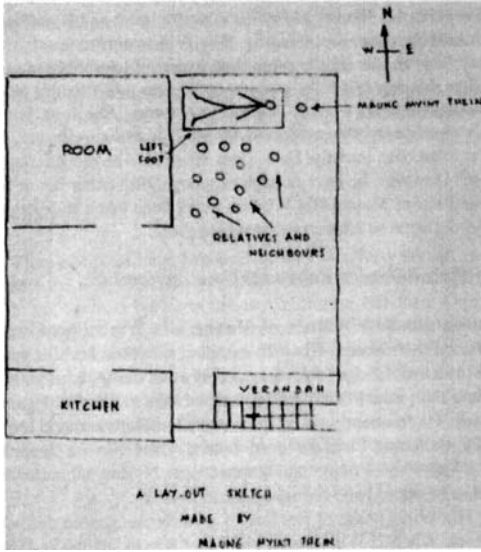
Maung Zaw Win Aung nispeten şiddetli derecede albinoydu.* Cildi açık renkli ve sarışındı (Resim 1). Gözleri açık kahveydi. Nistagmus** ve ayrıca ışığa aşırı duyarlılıktan*** mustarıpti. Bu semptomlar, albinoluğun tipik işaretleridir. Ayrıca, gözlerinin yapısı, pek çoğu çekik gözlü olan Burmalıların alışılmış göz kapağı biçiminden çok, beyaz ırkın göz formuna yakındı. (Sarı ırkın göz yapısında göz kapakları arasındaki mesafe daha az olma eğilimlidir ve üst göz kapağının boğumları, beyaz ırkın göz formundan daha az çıkıntılıdır.)

Konuşmaya başlar başlamaz Maung Zaw Win Aung, uçağı Meiktila yakınlarında vurulup düşen bir Amerikalı havacı olduğunu anlatmaya başladı. Uçakta kendisine eşlik eden birinin olduğunu söylemişti ama -herhalde Burma dilinin sınırlılıkları nedeniyle- uçağın pilotu olduğunu hatırlayıp hatırlamadığına ilişkin

* Doğuştan ciltteki renk maddesi eksikliği.

** Gözbebeğinin kendiliğinden sağa sola titremesi, istemsiz hızlı göz hareketleri.

*** Fotofobi: ışıktan korkma, ışık fobisi.

bir belirsizlik vardı. (Çünkü daha sonraları, pilotçuluk oynarken uçak kullanıyor gibi hareketler yapıyordu, dolayısıyla onun bu rolü daha sonraları hatırladığını sanıyoruz.) Maung Zaw Win Aung'un önceki yaşamıyla ilgili sayıp döktüğü diğer ifadelerinden en önemlisi, adının John Steven olduğunu söylemesiydi. Ayrıca kendisinin ve arkadaşlarının bazen bombardımana çıkarken alkol alıp sarhoş olduklarından da söz etmişti.

Maung Zaw Win Aung, içinde bulunduğu ve vurulup düşen uçağı tarif edemedi. Ne ait olduğu askeri birlikteki rütbesini ne de giydiği üniformanın çeşidini tanımlayabiliyordu. Uçurduğu uçağın Burma'daki üstün olmadığını kesinlikle hatırladı. Verdiği bilgidan yola çıkarak onun ifadeleriyle bağlantılı herhangi bir kişiyi ayrıntılarıyla tanımlamak imkansızdı. Yine de bunlar, aklın kabul edebileceği şeylerdi. 1945 başlarında Amerikan avcı-bombardıman uçakları Kalküta yakınlarında bir üste mevzilenmiş ve

Japonlara karşı savaşan ve Burma'nın içlerine ilerleyen İngilizlere destek sağlamışlardı. Meiktila'yı ele geçirmek için verilen savaş hayli çetin geçmiş ve Japonlar bazı Amerikan bombardıman uçaklarını düşürmüşlerdi. Maung Zaw Win Aung'un ifadeleri bu yüzden güvenilirirdi ama pek çok ayrıntısı doğruluğu kanıtlanamamış halde kaldı.

Küçük bir çocukken Maung Zaw Win Aung, ailesinde alışılmamış ama "batılı" denebilecek çeşitli davranışlar sergilemişti; "batılı" derken onun bir Amerikan pilotu olduğuna ilişkin ifadeleriyle uyumlu olanları kastediyorum.

Her şeyden önce, Amerika'ya özlem duyuyordu ve yapabilse, geri döneceğini söylemişti. Amerika'yı överek, yaşamak için Burma'dan daha iyi bir yer olduğunu söylüyordu. Japonlara kızgınlığını ifade etmişti. Ayakkabı, pantolon ve kemer gibi Batı tarzı kıyafetler istiyordu. Uçaklar onu adeta büyülüyordu ve yıllarca, ileride bir savaş pilotu olacağını söyledi. Belirttiğim gibi, pilotçuluk oynuyordu. Yiyeceği, elleriyle (neredeyse bütün Burma'lı insanların yaptığı gibi) yemeyi reddediyordu ve 12 yaşına kadar kaşıkla yemek yedi. Burma'nın baharatlı yiyeceklerini sevemedi; süt ve bisküvi istedi. Alkole karşı güçlü bir isteğe sahip olduğu görünüyordu ama küçük bir çocukken bunu hiç dile getirmedi.

Küçük bir çocukken Maung Zaw Win Aung'un en göze çarpan özelliği ruh hallerinin değişken olmasıydı. Ara sıra, katıldığı bombardımanlar hakkında övünerek konuşuyor, ardından çok fazla insanı öldürmenin onu günahkar yaptığını söyleyerek

pişman bir tavra bürünüyor; bu ikisi arasında gidip geliyordu. Sanki onun savaş suçlarını bağışlayabilirlermiş gibi, Budist keşişlere yaklaşmak ister gibiydi (O küçük yaşlarında, Budizm’de bağışlama doktrini olmadığını anlamıyordu ama onları, Batılı papazlarla karıştırmış olabilirdi; her iki grup da uzun cübbeler giyerler).

Maung Zaw Win Aung giderek büyürken, hala Amerika’da yaşamın daha iyi olduğuna dair anılara sahipti ama Burma’da yaşadığı yaşama göğüs germek zorunda kalmıştı. Bazen, geçmiş yaşamının anılarına dalarak “şimdiki yaşam”ının sevimsiz özelliklerinden kaçmaya çalıştı. Ancak bu anılar her nedense onu üzüyordu ve hatta bazen ciddi göğüs ağrısına sebep olduğu görülüyordu. 1970’de ilk karşılaşmamızda, duygularını

şöyle özetledi: “Çevremin baskısı altındayım.” Nihayet, tamamen Burma’lı olmaya karar verdi ve onun bunu başardığını düşünürüm. Tıp fakültesine girdi, sonradan bir hekim oldu ve evlendi. Mutlu bir evlilikti bu ve onlardan son haber aldığımızda, normal Burma pigmentleri ve özellikleri olan bir oğlu olmuştu.

Maung Zaw Win Aung 10

yaşlarındayken, annesi rüyasında batılı bir kadının gelip, onun ailesine doğmak ve erkek kardeşine yakın olmak istediğini gördü. Daw Kyin Htwe bu rüyayı gördüğü sırada hamileydi ve daha sonra, Dolly Aung adını verdiği sarışın bir kız doğurdu. Dolly Aung da albinoydu. Açık sarışındı, hatta öyle ki, göz bebekleri açık kahverengiydi. Miyoptu ve nystagmistan mustarıpti. Gözlerinin dış şekli beyaz ırkı andırmaktaydı.

Dolly Aung önceki bir yaşamı hakkında hiç konuşmadı. Gerçi, yiyecek seçimleri, yeme usulü ve istediği kıyafetler gibi konularda büyük ağabeyinin sergilediği türden bazı “batılı” özellikler sergiledi. Ayrıca ağabeyine çok bağlıydı, tıpkı ağabeyinin de ona çok bağlı olduğu gibi.

Daw Kyin Htwe sonradan iki sarışın oğlan daha doğurdu, her bir doğum öncesinde rüyasında bir sarışın adam gördü. Bu çocukların gözleri sarı ırktan çok beyaz ırk şekline yakındı. Büyük olan oğlan ayrıca bazı “batılı” özelliklerin belirtilerini gösterdi ama sonradan doğan bu çocuklar, aileyle son bağlantımı kurduğum sırada hala çok küçüktüler.

Ailenin bu dört sarışın çocuğu doğduklarında, normal Burma pigmentlerine sahip olan diğer çocuklardan kayda değer biçimde daha şişmandı (Batılı insanlar, ortalamada Burma halkından daha yapılı ve şişmandırlar).

Bu vakanın kolayca bir kenara bırakılabilecek, hatta alaya alınacak türden olduğunu biliyorum. U Tin Aung ve Daw Kyin Htwe’nin her ikisinin de albinoluk geni taşıdıkları söylenerek vaka kolayca açıklanabilir;

genetikçiler, her varlığın heterozigot olduğunu söylerler (Çiftten doğan on iki çocuktan dördünde albinoluk görüldü ve bu yalnızca genetik etkenlerden beklenebilecek orana hayli yakındır). Bu sarışın çocukların önceki yaşamlarında Batılı olmaları gerektiğine karar veren çift, sonradan onları böylesi bir özdeşleşmeye doğru yönlendirmişlerdi. Oysa, hesaba katmamız gereken tüm hususları düşündüğümüzde bunun yeterli bir açıklama olduğunu düşünmüyorum. Maung Zaw Win Aung'un ana babasının böyle bir arzusu olduğuna, hatta becerebilselerdi bile, çocuklarına böyle Batılı bir özdeşleşmeyi dayattıklarına inanmam. Acaba daha iyi bir başka yorum var mıdır?

Eğer bu vakayı tekrardoğuşun bir örneği veya -ailedeki tüm sarışınları hesaba katarak- tekrardoğuşun çeşitli örnekleri olarak yorumlarsak, Burma'da öldürülen ve Burmalı bir ailede tekrar doğan; kız kardeşinin ve sonradan doğan iki erkek kardeşinin veya arkadaşının da aynı aileye doğarak peşinden geldiği bir Amerikalı pilotu hayal edebiliriz. Bu açıklama, söz konusu süjelerin beyaz ırka ait göz şekillerine ve onların doğdukları sıradaki fazla kilolarına yanıt olabilir. Bununla beraber, bu sarışın çocukların sergiledikleri çeşitli derecedeki albinoluğu ve gözleriyle ilgili belirtileri nasıl açıklamalıyız? Maung Zaw Win Aung'un görüş zayıflığı ile ilgili belirtilerini savaşta bombardıman uçağı uçuran bir pilot ile bağdaştırmamız zordur. Kısacası, Maung Zaw Win Aung'un gerçekten Amerikan havacısı olduğu bir önceki yaşamı olduysa eğer, sarışın ve açık tenli olabilirdi ama albino olamazdı. Bu nedenle, eğer bu

vakayı açıklamak için tekrardoğuşu benimseyeceksek, şunu kabul etmemiz gerekir: Söz konusu pilot, tekrardoğuş sürecinde, enkarne olacağı bebeğin cilt rengi üstünde yapacağı etkiyi abartmıştır, daha doğrusu bu etkiyi acemice sergilemiştir. □

Yazarın *Where Reincarnation and Biology Intersects* adlı kitabından çeviren: Nur Alkış

Ruh ve Madde dergisine yeni abone olanlara kitap hediye ediyoruz!

Dergimize abone olanlar, aşağıdaki listeden seçtikleri iki kitabı* ilk dergiyle birlikte alacaklar.

- Fallar
- Geleceğin Felaketleri
- Gelen İyiliğin Habercisi
- Hint Kökenli Dinlerde Karma İncancının Tenasüh İncancıyla İlişkisi
- İnsanın Bilinmeyen Psikolojisi
- Küresellik
- Kutsal Tesirler
- Kirlian Fotoğrafçılığı
- Kriya Yoga
- Ne İçin Yaşıyoruz?
- Otopsi
- Parapsikoloji ve Felsefe
- Ruhsal Hayatın Değişimi-Metamorfoz
- Sevinç ve Güzellik Alemleri
- Sonsuz Yüce Yol
- "Şuur" Gerçeğin Araştırılması
- Uzaylı Dostlarımız
- Yay ile Ok Atış Sanatında Zen
- Yeni Çağ Toplumun İhtiyaçları
- Zaman Enerjisi

* Kitapların posta ya da kargo ücreti okuyucuya aittir.

Yaşamın Öğrettikleri

Gündüz Öğüt

Ruhsal Yol

YAŞAMLARIMIZ tüm Fiziksel, Duygusal ve Zihinsel olaylara, çabalara, sıkıntılara, sevinç ve üzüntüleriyle birlikte yürüdüğümüz bir ruhsal yolculuktur. Ruhsal bir serüvendir.

Çünkü hayatımız boyunca yaşadığımız tüm olaylar, deneyimler ruhumuza mal olur.

Yeryüzüne belli bir zaman için gelen ruh buradan ayrılırken yanında neleri götürür?

Yediklerini, içtiklerini, giydiklerini mi? Hani bir laf vardır. Bir yere gidip döndüğünde karşılaştığın insanlar şöyle derler:

“Yediğin içtiğin senin olsun da gördüklerini bize anlat.”

Buradaki gördüklerimiz gözlerimizle gördüklerimizle sınırlı kalmasın, bunu biraz daha açmaya çalışalım.

Gördüklerimizi, yaşadıklarımızla genişletelim. Hep söylüyoruz, dünya bir tecrübe okulu ve bizler de bu okulda eğitimine devam eden evren öğrencileriyiz.

Niçin yaşamın öğrettikleri diyoruz ve bununla ne anlatmak istiyorum.

Teorik olmayan, yaşayarak deneyimlenen ve insana ait olan bilgiden bahsediyorum.

Ruhsal gelişimde her şeyin bir değeri vardır. Pek çok yol, öğretisi ve sistemin önerdiği bilgilerin bazıları en yüksek ideali hedef alır.

Örneğin, herkesi kendin gibi gör, tüm varlıkları bir ve eşit olarak kabul et ve sev gibi. Bir yanağına vurana öbür yanağını dön gibi, 72 milleti bir gözle görmek gibi, bir insanın doğruluğunu çok iyi bildiği bazı ilke ve bilgileri gerçek anlamda uygulayabilmesi için çok çaba sarf etmesi, sayısız sınav ve tecrübeden geçmesi gerekir. Bildiğimiz, inandığımız, araştırdığımız ve öğrendiğimiz bilgilerin yaşam içinde test

edilip denenmesi; deneme yanılmayla ölçüsünün, yer ve zamanının dozajının belirlenmesi, vicdan ve akıl ölçüleriyle geliştirilmesi yaşam boyu hatta yaşamlar boyu süren bir yolculuktur. Bu nedenle bilgi uygulamalarında sadece bir kenara çekilerek yapılan bireysel uygulamalar işin sadece bir yönüdür. Diğer yön ise yaşamın kendi doğallığı ve otantikliği içindeki hazırlıklı olmadığımız uygulama alanlarıdır.

Bu noktada insanın son derece sabırlı ve sebatkar olması hemen hemen tüm öğretilerde salık verilmiştir. Kendimize karşı son derece sabırlı olmak gerekir. Çünkü ruhsal yolculukta yapılan yolculuk planı, teorik hazırlıklar, eldeki malzemeler, yolluklar, harita ve krokiler yola çıkıldıktan sonra çok farklılıklar gösterebilir. Yani evdeki hesabın çarşıya uyup uymayacağı ancak çarşıya çıkıldıktan sonra anlaşılabilir. Evimizi dünya yaşamı öncesi yapılan hazırlık ve planlanmaların yapıldığı yer olarak

kabul edersek, yani gerçek vatanımız olarak düşünürsek, çarşı da içine doğduğumuz bu dünyadan başka bir yer değildir. Bu çarşı o kadar büyük ve akıl almaz çeşitlilikte dükkan, mal ve insan mozaiğiyle kaplıdır ki, orada şaşırarak, aldanarak, çeşitli cazibe alanlarına kapılmamak mümkün değildir.

Hep çeşitli sözlerden gittik, yeri gelmişken bir bilmeceyi de örnekleyebiliriz.

“Çarşıdan aldım bir tane eve geldim bin tane,” hepimiz bunun nar olduğunu biliriz.

Fakat hayatımızda öyle anlar vardır ki, bazen yapılan tek bir seçim, yaşamın geleceğiyle ilgili binlerce seçimi etkileyebilmektedir. Siz bir yolu seçersiniz, o yola çıkarsınız, yol boyunca karşılaşacağınız yüzlerce olayı, insanı, hali, sıkıntı ve ıstırabı, sevinç ve mutluluğu da seçmiş olursunuz. Adeta geçecek bir trenin güzergahındaki rayların makasını değiştirmek gibi.

Bazen çarşıdan alınan bir tane, eve

geldiğimizde bine, belki de on bine etki edebilir.

Dünyada her varlığın kendine has olduğu özel durumlar vardır. Her varlığın algılayışı, olayları değerlendirışı, tepkileri, seçimleri, hedefleri, amaçları, istek ve ihtiyaçları görünürde büyük farklılıklar gösterebilir. Yani bizim gözümüzde, bizim seviyemizdeki varlıklar için çokluklar ve farklılıklar söz konusudur.

Şunu unutmamak gerekir.

Yaşamımızda hiçbir şey boşa gitmez. Pozitif-negatif her şey bir şekilde değerlendirilir. Bazı şeyleri tek bir yaşam penceresinden göremeyiz. Değerlendirip takdir edemeyiz.

Ama yaşam yolculuğunda varlık için boşa giden bir saniye bile yoktur.

Bizler belki ömür süremizden, belki de tabi olduğumuz devresel sistemlerden (saat, gün, ay, mevsim, yıl vs.) dolayı attığımız her adımdan sonra bir yerlere varmayı, diktığımız her fidanın ulu ağaçlar olmasını, vurduğumuz her çekiçten sonra ruhumuzun derinliklerindeki o kusursuz sanat eserini tamamlamak isteriz. Yani yapılanın sonucunun hemen görülmesini ve takdir edilmesini isteriz.

Sihirli Değnek Sendromu

Sihirli değnek belki de bilincimizin bir kenarında sabitlenmiş ya da yer edinmiş arşetipik bir vizyon veya beklenti haline gelmiştir (piyango, loto, mucize, kısa yol).

Bilginin Miktarı Değil Kullanımı Önemlidir

ZİHİNSEL OLARAK kütüphaneler dolusu bilgiye sahip olabiliriz. Her gün birkaç kitap da bitirebiliriz. Elbette bu küçümsenmeyecek bir şey, fakat bir bilgiye gerçekten sahip olmak, yani o bilgiyi içselleştirmek ve o bilginin tüm enerjisini deyimleyebilmek için o bilgiyi yaşamamız gerekiyor. Yani duygusal ve zihinsel olarak o bilgiden olaylar karşısında faydalanabilmeliyiz.

*Önemli olan
niyettir.
Samimiyettir.
Her varlık
kendi ihtiyaçları ve
hak edişleri oranında
ilkeyi uygular.*

Zaten yaşamın gelgitlerinin altında yatan temel eğitim de burada yatmakta.

Yaşam insanı dur durak bilmeden sınırlar durur.

Bu konuda hiç kimseye özel bir ayırım tanınmadan sınanırız.

Herkesin sınavları ve öğrendikleri farklıdır.

Çünkü her varlığın yaşam amaçları ve temel ihtiyaçları kağıt üzerinde önemli farklılıklar gösterebilir.

Kimi zaman ihtiyaçlarımız birbirine çok yakın olabilir, fakat karşımıza çıkan dersler ve sınavlar birbirinden çok farklı gibi gözükabilir.

Bir insan sevgi ve vicdan tatbikatını binlerce çocuğun eğitimine ve sağlıklı büyümesine adayabilir. Bir başka insan yaşamını kendi çocuğunun gelişimine adayabilir.

Biri yüz binlerce ağaç dikilmesi için büyük organizasyonlar kurar, bir başkası on metrelik bahçesinde beş altı fidan dikip onlarla uğraşabilir.

Dünya ölçüleriyle biri diğerinden çok daha önemli ve kapsamlı işlerle uğraşiyor, diğeri ise son derece sıradan ve basit işlerle uğraşiyor gibi görünebilir.

Önemli olan nicelik değil niteliklerdir.

Sadıklar Planı tebliğlerinde çok güzel bir ifade vardır.

Büyük gökdelenler inşa eden bir mimarla, bir kenarda sepet ören bir insandan bahseder.

Gökdelenler inşa eden mimarın çok daha önemli ve büyük işler yaptığı düşünülebilir. Ama oysa, her iki varlığın da kullandığı ilke, aynıdır. Önemli olan niyettir. Samimiyettir.

Her varlık kendi ihtiyaçları ve hak edişleri oranında ilkeyi uygular.

Şimdi buradan nereye geleceğiz?

İçinde bulunduğumuz yaşama sarılmak gerektiğine, yaşamımızı ve sahip olduğumuz şartları kucaklamak gerektiği sonucuna geleceğiz.

Her birimizin yaşamlarımız son derece özeldir.

Her yaşam evrenin kusursuz bir devinimidir.

Hiçbirimiz birbirimize benzemek durumunda değiliz.

Elde ettiğimiz bilgileri yaşayarak öğreniriz ve her birimizin kendimize has bir tarzı vardır.

Her yiğidin yoğurt yiyişi farklıdır.

Yaşamın öğretileri çok farklıdır.

Bazen kayıplar ve sıkıntuların öğrettiklerini başka hiçbir şeyden öğrenebilmemiz mümkün olmaz.

Bazen korkularımız, endişelerimiz, bazen sevinçlerimiz ve kederlerimiz.

Her biri yaşamın farklı bir dersidir.

Kimseye taşıyabileceğinden fazla yük vurulmaz...

Burada şunu açıklamak gerek, yükü sırtımıza vuran bizim dışımızda bir güç veya otorite değildir. Bizzat kendi ruhumuzdur.

Bir sporcu gibi, ilerledikçe daha ağırlarını deneriz, daha uzun mesafe koşmaya çalışırız. Daha mükemmel ve kusursuzunu başarmaya çalışırız.

Her insan, yaşamının usta bir mimarı, başarılı bir sporcusu, kusursuz bir sanatçısıdır.

Mikalenjelo'dan farkımız yoktur aslında. Ona muhteşem heykellerini nasıl yaptığını sorduklarında, o sadece mermer bloğundaki fazlalıkları keski ve çekiciyle kırıp çıkardığını, zaten yapacağı o muhteşem heykelin mermer bloğunun içinde durduğunu söylemiştir.

Hayatımız bir eleştiri fırtınasına benzer.

Kendimizi sürekli eleştiririz, çocuğumuzu, eşimizi, annemizi babamızı ve ailemizi, arkadaşlarımızı, apartman sakinlerini, iş arkadaşlarımızı, patronumuzu veya müdürümüzü, belediye başkanımızı, siyasilerimizi, gazetecileri, herkesi ve

her şeyi. Çocuklarımızın okullarını, öğretmenlerini, hastaneleri, doktorları, yayaları, sürücülerini...

Mesleklerimizin ve uğraştıklarımızın yanı sıra her birimiz gizili birer eleştiri uzmanı kadrosunda yaşarız.

Zihnimiz sürekli olanlarla olması gerekenler arasında cirit atıp durur.

Memnun olduğumuz şeylerin sayısı olmadıklarımıza göre o kadar azdır ki, yaşamımız bir memnuniyetsizlikler manzumesi halindedir.

Bazen kendimizi ve her şeyi olduğu gibi kabul etmek gerekiyor.

Tüm dünyada ve ülkemizde yapılmaya çalışıldığı gibi bize ait olmayan yaşamların içine tıkıştırılmaya çalışıyoruz. Diziler, filmler, küresel ısınma, siyaset, spor, yarışmalar, kampanyalar, hava durumu, olmadan içimize dehşet salan hastalıklar, sayısız ürün ve ıvır zıvırın içinde kaybolduğumuz yaşamlar.

Yaşamın kendini bize anlatabilmek için, derslerini ve bilgilerini bize duyurabilmek için bizden istediği en önemli şey, bazen durmaktır.

Durmak... Bedenen değil, duygusal olarak, zihinsel olarak.

Zaman zaman en önemli bilgi ve dersleri sakince seyrederek öğrenebiliriz.

Bakmak, ön yargısız ve sevgiyle bakabilmek.

Korkmadan, çekinmeden...

Kendimize göre çok önemli bilgilerimiz olduğunu düşünürüz.

Fakat bu bilgileri karşılaştığımız bir olay karşısında genelde kullanmayız.

Bilgi uygulaması için erteleyici şartlarımız vardır. Fakat bu bahsi bir başka yazımızda inceleyeceğiz. □

Meditasyon ve Yoganın Pratik Yararı

Paul Brunton

1. Bölüm

ESKİDEN meditasyon gündelik yaşamın önemli bir bölümünü oluşturuyordu. En eski uygarlıklarda meditasyon, sabah güneşine ibadetle başlıyordu, çünkü güneş insanın kendinde bulmayı umduğu Büyük Işığın simgesiydi. Görünürdeki güneşi seyrettikten sonra gözlerini kapıyor ve içsel güneşi, Yüce Benliğin Işığını arıyorlardı. Bu uygulama o zamanlar yaşamın bir gerekliliğiymiş, günümüzde de daha az gerekli değildir.

İçimizde bulunan aydınlanmaya bakmayı unuttuğumuz için üzülmeye kadar bilgisiziz. O yana, bu yana koşturuyoruz ama nereye varıyoruz ki? Çağdaş yaşamın durmadan artan aceleciliğini, koşuşturmasını düşünün. Tanrı'yı inkar ettiğimiz için değil, onunla ilgilenmeye vaktimiz olmadığı için bu böyle. Bugün çağdaş yaşamdaki gürültü patırtı içinde O'na fazla yer verilmemektedir.

Aslında, bugünün dünyasında duyduğumuz gürültülü sesler, kör ihtirası, tartışmaları ve öfkeyi açığa vuran bu korkunç sesler, hiçbir zaman kendi içlerine bakmamış, tanrısal ruhla yakınlıklarının şuurunu yitirmiş insanların sesleridir. Dışımızdaki bu şamatanın tek kökten ilacı içimizdeki sessizliği bulmaktır. İnsanlar içsel barışı bulduklarında bu mutlaka dışlarında da hüküm sürecek ve bunun doğal ve kusursuz bir sonucu olarak insanlık artık anlamsız savaşlar yaşamayacaktır, barışa ulaşmanın tek yolu budur. İnsanların ezelden beri düşledikleri bu barış, onu içlerinde keşfetmedikçe asla gerçekleşmez. Beşer yapısının soysuzlaşması nedeniyle silahlı çatışmalar olmaktadır. Antlaşma diye nitelendirilen hiçbir kağıt parçası bizi bundan kurtaramayacaktır.

Meditasyon ve Yoga

MEDITASYON, yani zihinsel iç huzura kavuşma sanatı ya da Hintlilerin verdiği adla yoga, belki de bu içsel arayışın temel uygulamasıdır. Ruhsal benliğinin peşine düşen

kim olursa olsun bundan vazgeçemez. Temel ilkesi basit olarak şudur: Gün boyunca dikkatimizi dışımızdaki işlere ve nesnelere öylesine veriyoruz ki, bu sayısız faaliyetleri yöneten şeyin şuuruna asla varamıyoruz. Bunlara öylesine dalmışız ki, gerisinde bulunan şeyi tanımaya çalışmayı denemiyoruz bile. Meditasyonun ilk amacı iş gören, davranan, devinen kişi ya da bireyi (antite), kendini bilme konusunda, gerçekten şuurulu olabilme yolunda hiç olmazsa bir olanak bulması için bu faaliyetlerden uzaklaşmaktır. Temel yöntemi ise dikkatini bu dış faaliyetlerden kararlılıkla çevirerek, ters yönde, içe doğru yoğunlaştırmaktır.

İster çalışırken, ister eğlenirken olsun, hep dışsal faaliyet içindeyizdir. Buna zihinsel faaliyeti de katıyorum, çünkü aklın çalışması her ne kadar içte gibi görünse de gerçek kişilik açısından dışsal olarak alınmalıdır. Başka bir deyişle düşünen ve davranan şey, ne düşünce ne de eylemdir.

Dolayısıyla, en gizli varlığınızı keşfetmek istiyorsanız, zihninize eğilmek üzere eylemden uzaklaşmanız yetmez, bunun da gerisinde olanı bulmak için aklın kendisinden de uzaklaşmak; daha derinlere nüfuz etmek gerekir. Meditasyonun neden bu denli önemli olduğunu anlamadığımız ve bunu uygulamaya koymadığımız sürece, tutsak

olduğumuz yüzeysellikten kurtulmayı bekleyemeyiz.

İnsanların çoğu yoga ve meditasyon konusunda yanlış fikirler edinmişlerdir. Meditasyonun ille de doğaüstü ve harika deneyimler sağlayacağını düşünürler. Oysa bu zorunlu değildir.

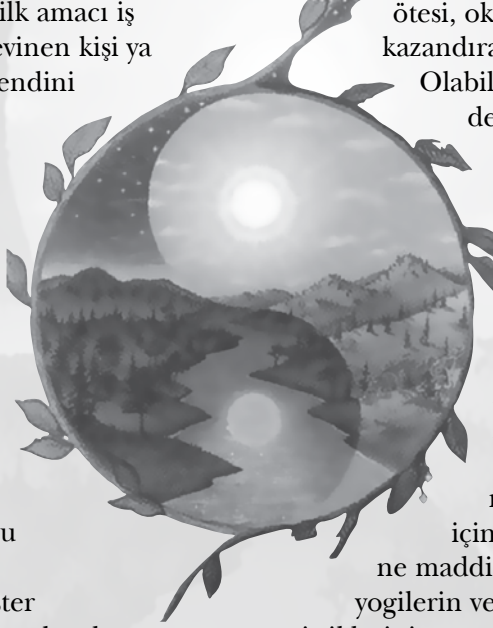
Bunun gizli (beden ötesi, okült) yetenekler kazandıracağına inanırlar.

Olabilir, ama olmayabilir de. Ayrıca başarabilmek için son derece katı (çileci-keşişçe) bir kendini denetleme düzeni uygulamak gerektiğini sanırlar.

Batı dünyasında, Avrupa ve Amerika'da oturan bizlerin meditasyon yapmak için ne boş zamanı,

ne maddi olanağı var. Hintli yogilerin ve Orta çağ Hristiyan mistiklerinin uzun zamanlar ayırdıkları bu uygulama için gerekli isteğimiz de yok çoğunlukla. Çağdaş toplum bize yararlanabileceğimiz pek az boş zaman bırakacak biçimde yapılanmıştır; öyleyse bu azıcık zamanı sonuna kadar kullanmak durumundayız.

Zaten, ruhsal benliği bulmak için bütün bir günü zihinsel sükunet durumunda geçirmek de gerekmez. Doğu'ya sık sık yaptığım yolculuklar sırasında gördüğüm kadarıyla bu öğütlenecek bir şey de değildir, çünkü uzun zaman sürdürülen meditasyon bir insanın gerçekleştirebileceği en güç iştir. Bütün gün boyunca sürdürülebilmesi için gereken büyük çabayı birçok insan gösteremez; öyle

ki buna kalkışanların çoğu tembelleğe, bencilliğe ya da ikiyezlülüğe düşerler. Bu yüzden, yanlış yollara sapmaktansa, her gün kısa bir süreyi, temeldeki önemini bilerek ve tam anlamını vererek buna ayırmak daha iyidir.

Birçokları zaman bulamamaktan yakınır. “Meditasyon yapmayı çok isterdim, ama bunun için gerçekten boş vakit bulamıyorum,” derler. Oysa durumları dikkatle incelendiğinde, genellikle bir yığın önemsiz şeyle uğraştıkları, sonuçta asıl önemli olanı yapmak için zamanlarının kalmadığı görülür. Bütün ilgileri sıradan, boş şeylere yönelmiştir. En büyük oyun -yaşam- oynanmayı beklerken, kendi değersiz oyunlarından bir an için olsun kopmaya cesaret edemezler. Ama en önemli şeyler en önde olmalıdır. Kendilerine eğilmeye zaman bulamazken, gerekli saydıklarına pekala zaman bulurlar. Kendini bilmekten daha gerekli bir iş olamayacağını anlamazlar.

Siz tanrısal olana zaman ayıramazsanız o size nasıl zaman ayırabilir ki? Bütün gün boyunca Tanrı’yı unutanın, Tanrı’nın onu unuttuğunu gördüğünde şikayete hakkı olamaz.

Meditasyon İçin Uygun Zaman

HERKES, her zaman en değer verdiği şeyi yapacak zamanı bulur; zihinsel huzura yeterli önemi verirseniz bunu arayacak zamanı da bulursunuz. Bunun sabah, öğle ya da akşam olması pek önemli değildir. Her ne kadar süre o denli önemli değilse de, uygulamanın en az yirmi dakika sürmesi gerektiği düşünülebilir. Herkes

bu kadarlık bir özveride bulunabilir.

Yok eğer bu yirmi dakikaya dayanamıyorsanız bunu yapamayacak kadar yeteneksiz birini düşünemiyorsam da size dolu dolu bir on iki dakika da yetebilir. Eğer kendi kendinize kararlı biçimde, “Bu kısa süre boyunca kendimi her şeyden soyutlayacağım. Kişisel yaşantımı bütünüyle unutacak, bulmak zorunda olduğum sükuneti aramak için kendi içime kapanacağım,” der ve bunu her seferinde yeterli bir yoğunluk ve azimle yaparsanız, ilginç sonuçlar elde etmekten geri kalmazsınız.

Ne fizik varoluşumuzun sonsuz değerini, ne de zamanımızı bilgece kullanmanın önemini kavrayabiliyoruz. Öldükten sonra cennete, ancak daha yaşarken bunun ne olduğunu anladıysak gireriz. Bedenli yaşamın değeri buradadır, kendi adıma bundan daha yüksek bir değer tanımıyorum ben.

Yaşamın bizim için sakladığı tek gerçek iyiliği yitirmemek için, çalışma ve dinlenme arasında doğru bir ilişki kurmaya çalışmak gerekir. Aslında, pek ender olarak, boş düşüncelerle vakit geçirme lüksünü kullanacak durumdayız. Bu yüzden talihimizi, çevremizi, dostlarımızı suçlayamayız. Doğduğumuz toplumu tartışmadan benimsiyoruz; bize baskı uygulamasına, bizi tutsak etmesine boyun eğiyoruz. Bu toplumda bir yer -bu ister rastgele bir adamın, ister bir kralın yeri olsun- edinebilmek için bunu özgürlüğümüzle ödemek zorundayız. Yalnız, gerçek benlikleri bunu onlara buyurduğu anda, toplumun alayları kadar ihtirasın şişirmelerini de hor görmeye hazır olanlar düş kuracak zamana hak kazanırlar. Tanrı

onların bunu elde etmesi için gerekli düzenlemeleri yapar.

Meditasyon yapmaya başlamak için uygun olan yer ve zaman konusunda hiçbir sınırlandırma yoktur. Nerede bulunuyorsanız orada, hemen şimdi başlayın, kuralları izleyin ve Benliğin derinliklerine dalmaya çalışın.

Bununla birlikte, eğer seçme olanağınız varsa, meditasyon için en uygun zaman şu üçünden biridir:

Sabah erkenden bunu uygulamak yararlıdır, çünkü o sırada zihin daha özgür, daha açık, daha tazedir. Üstelik çalışma boyunca kişisel ve fizik varlığınızın kabuğunu delebiliyorsanız, derindeki benliğin büründüğü barış ve sessizliği bulabilirsiniz biraz. Yeniden gündelik işlerinize başladığınız zaman da içinizde bundan bir yankı kaldığını, arkasında bıraktığı pırlatının içinde yıkandığınızı, görevinizi bu göksel varlıkla çevrelenmiş olarak yerine getirdiğinizi göreceksiniz. Bu, sabah meditasyonunun sağladığı özel yarardır.

Ayrıca, hemen şafağı izleyen evre, dışınızdaki doğa için de bir sessizlik dönemidir, bu bakımdan ruhun sessizliğini arayanlar için bu sırada uygulama yapmak daha kolaydır.

Uyanış anında zihin ruhsal benliğe sanki narin bir bağla bağlı kalır. Onun için o gün girişeceğiniz ilk eylem özel

bir önem taşır. İşte bu eylem, ruhsal yapınızla ilişkiye geçmek için çaba göstermek olsun. Çünkü bu, en zayıf dirençle karşılaşacağı andır. Kesinlikle başka bir şey yapmayın, giyinmeye bile kalkışmayın, yoksa zihninizin doğal yoğunlaşmışlık durumunu bozar, onun bir maymun gibi düşünceden düşünceye sıçramasına neden olursunuz.

Meditasyon için ikinci uygun evre, gizemli alacakaranlık anıdır. Çünkü günün geceyle birleştiği bu anda doğa, dışsal faaliyetinde bir tür duraklama, durgunluk yaşar.

Bu ikisinden çok daha az uygun olan üçüncüsü ise tam öğle vaktidir. Bu sırada, gezegenimizin ruhsal yaşamı ile Güneş arasındaki, gizemle örtülü bir ilişki nedeniyle, birkaç dakika boyunca, ruhsal benlikle daha kolay ilişkiye girme olanağını buluruz.

Ama eğer yaşantınız bu üç andan birinde uygulama yapma olanağını size tanımiyorsa zararı yok. Günün yalnız ve rahat olacağınız herhangi bir başka anında birkaç dakika bulun ve zihninizi sonsuzluğa vermeye çalışın. Eğer mümkünse, meditasyonunuzu zorlaştırmayacak, kolaylaştıracak bir yer seçin. Örneğin bu, doğanın güzel, sakın, dinlendirici olduğu, iklimin fazla yorucu olmadığı bir yer olabilir. Çünkü fazla sıcaklık gibi aşırı soğuk da zihinsel çabaya engel oluşturur.

Böylece her gün belli bir süre boyunca her şeyden soyutlanacağınız bu zamanı, olabildiğince hep aynı saate denk getirmeniz iyi olacaktır, çünkü bu özel anda kendiliğinden meditasyon yapmaya başlarsınız. Eğer bunu yapabilirsiniz, kesin bir yarar sağlarsınız, meditasyonunuz böylece kolaylaşmış olur.

Meditasyon İçin Uygun Yer

ÇALIŞMANIZI düzenli olarak yapmak için bir odayı, hatta ne kadar küçük olursa olsun basit bir köşeyi bu işe ayırmanız yararlıdır. Böylelikle kendinize, görünmeyen ama gerçek olan bir atmosfer yaratırsınız. Bu odaya her girdiğinizde zihninizi kendi üzerine kapanmaya kendiliğinden eğilim duyacaktır. Oda bir anlamda tapınağınız olur. Oraya girince, zihinsel titreşimleriniz, şuurlu bir çaba göstermenize bile gerek kalmaksızın artacaktır.

Meditasyon sırasında rahatsız edilmemeniz önemlidir, bu yüzden kapıyı her zaman kilitli tutmak zorundasınız. İçinize kapandığınız süre boyunca dış dünyaya da, kendi kişisel yaşantınıza da kesinlikle veda etmeniz gerekir. Bu süre içinde özel sıkıntılarınızdan, ailenizle ilgili derterinizden, iş endişelerinizden, hırslarınızdan, umutlarınızdan, kişisel zevklerinizden uzaklaşmaya çalışın. Kendinizi sakın kalmaya zorlayın; ailenizle, çevrenizle, işlerinizle ilgili her türlü düşüncüyü, ne denli gerekli görünürlerse görünsünler, kovun. Sizi, dışınızdaki etkinliklere bağlayan bütün bağları unutun. Perdeleri çekin ya da kepenkleri kapatın. Elektriği söndürün, çünkü gözünüze vuran pırıltısı dikkatinizi dağıtıp, sizi maddi konulara yöneltebilir.

Eğer içeri kapanıp meditasyon yapabileceğiniz bir oda bulamıyorsanız,

bunu nerede olursa orada yapın. Meditasyon dışarıdan belli olmaz; bazen sokakta bile bunu yapmaya koyulabilirsiniz. Öyle ki, buna iyice alıştığınızda, yalnızca kararlaştırdığınız anlarda değil, yapacak bir şeyiniz olmadığı, elverişli zaman kırıntılarını da kullanabilmek üzere, ne zaman olursa olsun, -bir buluşmayı beklerken, trende, otobüste- bunu uygulamayı öğrenirsiniz. Böyle birkaç dakika meditasyon yapın. Zihninizin arayışına geri dönmesine izin verin, ama bunu dışarıdan belli etmeyin. İnsanlar ne yaptığınızı bilmesin, bu sizin sırrınız olsun.

Meditasyon İçin Uygun Oturma Pozisyonu

BUNDAN SONRA, size en uygun gelen oturma durumunu bulun. Mümkünse kuzeye dönük yerleşin, amacı güç kazanmak olan ibadetlere bu yön elverişlidir; doğu yönü ise güç verme ya da yalnızca ibadet amacı taşıyanlar için en iyisidir. Hintli yogilerin oturma biçimlerinden birini yapmaya uğraşmayın. Eğer bu konuda deneyiminiz varsa ve bu oturulardan biri size özellikle uyuyorsa tamam; o size yararlı olacaktır. Bağdaş kurarak oturmak size zor gelmiyorsa, bunun kullanımı belli yararlar sağlar. Bütün bedeni gevşetir, aşağı kısımlara kan gitmesini azaltır, meditasyonun amacına ulaşmanıza yardımcı olur, çünkü sinirleri yatıştırma gücü vardır.

(Devam Edecek)

Doğal Tekamül Vasıtası Olarak Evlilik ve Çocuk

Caner Işık

TEKAMÜL ETMEK denince aklımıza nedense hep yapılması zor olan şeyleri hayata geçirmek, prensipler temelinde yürümek ve ideal olan davranış kalıpları geliştirmek aklımıza gelir ve buna dair idealler belirleyip öğretiler kurar ve bunların uygulanması için geniş organizasyonlar oluştururuz. Bu organizasyonlar, bir inanç birliğinden başlar, organize dinlere kadar geniş bir alana yayılabilir.

Fakat hayat aslında Yaratıcı tarafından o kadar harika bir şekilde organize edilmiş ki tekamülü sağlayıcı her şey hayatın içine bir gereklilik olarak nakşedilmiş. Başka bir ifade ile sıradan gündelik hayat aslında tekamülü zorunlu kılan bir organizasyonlar bütünüdür. Bu organizasyonların en yaygın ve en sıradanı olan evlilik ve çocuk sahibi olmak başlı başına kendini bilmek yolunda en geliştirici organizasyonlardan en etkili olanlarıdır.

Evlilik başka hiçbir şeye ihtiyaç duymadan iki varlığın birbirlerine ayna tutarak kendilerini tanımalarına olanak sağlayan çok önemli bir organizasyondur. Bunu biraz açacak olursak şunları söyleyebiliriz. “Kendini bilen Rabbini bilir” prensibi kendini bilmenin yaşam planındaki önemini anlamamız için önemli bir işaretir. Varlık kendini bilerek işgal ettiği maddesel ve ruhsal alanlar hakkında bilgi edinir. Bu bilgi edinme sürecinde ise kişi her hali ile bir varlık tarafından gözlenir. İşte varlığı dışarıdan her hali ile dikkatli bir biçimde izleyen diğer varlık eş dediğimiz kişidir. Bu anlamı ile yaşam

planında birbirine eş olmuş varlıklar aslında birbirleri için hem ruhsal hem de maddesel planda birbirlerinin eli ayağı, gözü, kulağıdır.

Başka bir ifade ile kendimiz sandığımız hallerimizin bilgisi bizlere çoğu zaman egomuzun süzgecinden geçerek gelir. Bu da kendimiz sandığımız bir zannın peşine düşmemize sebep olur,

sonuçta kendimiz sandığımız bir zannın peşinde ömrümüzü heba ederiz. Fakat eşimiz varsa bize başka bir varlık alanından doğru geri bildirimler verir, aslında verdiği geri bildirimler çoğu zaman bize ters gibi gelse de, bizim aslında ihtiyacımız olan şeyleri söyler. Bu anlamıyla eşler birbirlerinin eksikliklerini çoğu zaman otomatik olarak tamamlar. İşte bu süreç içinde bizim yapmamız gereken eşimizle paylaştığımız yaşam deneyimi içinde eşe gereken özeni göstermek ve derinliklerimize inerek birbirimizin karmik yüklerini temizlemek. Birbirimizden görerek, birbirimizden öğrenerek ve birbirimizi tamamlayarak mümkün olur.

Böyle bir tamamlanma ve keşfetme süreci evliliği kutsal bir organizasyona çevirdiği gibi, evlilik macerasına “hayret vadisi”nin* kapılarını da açmaktadır. Evlilik varlığı zorunlu olarak dengeye, istikrara ve yaşanabilir, aktarılabilir ve paylaşılabılır bir ilişki biçimine zorlamaktadır. Bu ilişki biçimi de bizim diğer varlıklarla olan ilişkimizde sabır, anlayış, tanıma ve koşulsuz sevgi gibi değerleri üretmemize olanak sağlar. Eşler birbirlerindeki gizli hazinayı keşfettikçe eş olma bağı kuvvetlenir, sadakat ve koşulsuz sevgi üretilmeye başlarlar, bu durum kişilerin kendilerini tanımasını hızlandırdığı gibi varlığa inanılması güç bir tekamül ivmesi kazandırır. Sadakat bize kendimizi tanıma imkanı verirken, koşulsuz

sevgi Tanrısal rahmeti madde içinde doyasıya yaşamamız anlamına gelir. Madde içinde eşler birbirinin Rabbi* olarak kendini bilir, bu kendini bilme varlığa madde içinde tekamülün şuurlu olmasını sağlar. Ondandır ki birbirini seven eşler kainata bir ışık gibi sürekli uyandırıcı tesirler yayarlar. Birbirini seven eşlerin insanlık alemini arındıran tesirine eminim hepimiz şahit olmuşuzdur. Bu eşler ruhsal planda belki ne yaptıklarını da bilmeden büyük bir arındırıcı işlev görerek insanlığın acılarını sevgileri ile eritirler.

İdeal boyutta eş olma böyle derin anlamlara ve tekamül açısından yoğun bir işlevselliğe sahiptir. Çocuk da aslında kendilerini dünyaya getiren eş organizasyonlarının bir özetidir. Başka bir ifade ile bir varlık dünyaya gelirken geldiği anne ve babasının bütün biriktirdiklerini kendinde yansıtır. Varlık sadece neslin devamının tesisini değil ruhsal olarak birikmiş olan her şeyin de bir bütünüdür. Bu durum aslında çocuklarımıza fiziksel bir mirastan öte ruhsal bir miras bıraktığımız anlamına gelir ki bu işin ciddiyetini kavramamız açısından çok önemlidir.

Maddesel anlamda fiziki benzerliklerle ilişki kurarak dünyaya gelen varlığın kime benzediği ailede eşler için eğlenceli bir durumdur. Bununla birlikte ruhsal miraslarımızı da dikkatli bir gözle izlersek görebiliriz. Hatta öyle ki eşimizle birlikte oluşturduğumuz organizasyonun bir özeti ruhsal ve fiziksel geçmiş ve geleceği de çocuk üzerinde görülebilir. Bu şu demektir: Halletmediğimiz,

* Hz. Ali “Tanrım Hayretimi artır” diye dua etmiştir. Hz. İsa: “Madde Ruh için yaratıldı ise bu harikadır, fakat ruh madde için yaratıldı ise bu harikanın da harikasıdır, asıl beni şaşırtan, böyle bir zenginlik niye böyle bir fakirliğin içine konmuştur.” Bu iki söz hayret vadisinin ruhsal tekamüldeki yerini işaret eden sözlerdir.

* Rab: en yaygın bilinen anlamı eğitici öğretici demektir.

görmezden geldiğimiz her kusurumuz çocuğumuzun somut bir sorunu olarak onun yaşamında uğraşması gereken şey olacaktır.

Aileler çocukları için her şeyi yapabileceklerini düşünür ve söylerler, ama zaafılar içinde olmak ve kendini bilme yolunda ilerlememek, egomuzun bize buyurduklarını kendimiz sanarak bir hayat sürmek aslında çocuklarımıza bizim uğraşırken boğulduğumuz sorunları devretmekten başka bir şey değildir.

Yattığı yatağından giydiği elbiseye, aldığı vitaminlerden, doğal besinlerine kadar imkanlarımız dahilinde her şeyini en konforlu şekilde organize etmeye çalıştığımız yavrularımıza, ruhsal olarak da bir şeyler bıraktığımızı düşünsek herhalde daha dikkatli oluruz. Halletmediğimiz her sorun, her algılayış biçimi ve her tutumumuz çocuğumuz halletmesi gereken bir

problem olarak onun hayatında uygun yerini alacaktır. Bunun yanında farkına vardığımız ve çözüme kavuşturduğumuz her durum ve anlayışta çocuğumuzun üstünden kalkacak ve çocuk daha emin adımlarla daha müteakmil adımlar atacaktır.

Tekamül isteği bir tercih değil bir zorunluluktur. Halletmediğimiz her problem neslimiz tarafından çözülecektir, insanlık bu şekilde neslin arınması sayesinde yükselecektir. Eş olmak ve bu vasıta ile kendini bilmek aslında nesil yolu ile arınmanın başlaması da demektir. Eş olmak bir çocuğun dünyaya gelmesine vasıta oldu ise orada tekamülün somut göstereni olan çocuk üzerinden arınma ve gelişme devam edecektir. Çocuğumuz bizim ilişkilerimizin bir ürünüdür ve her yapıp ettiğimiz onun üzerinden görünecektir. Eşlerin eksik ve eksik olmayan, mükemmel taraflarının bir birleşimi çocukta görünecektir bu vasıflar sebebiyle çocuğumuza dikkat ve özen göstermenin en asil yolu onun önünü tıkayacak karmik yüklerle onun işini zorlaştırmamaktır. Arındırabildiğimiz kadar ailenin ortak alanını arındırmaktır. Bu anlayışla hareket eden ebeveynler için pozitif düşünmekten tutun bütün tekamül ettirici özellikleri tercih etmek bir tercih değil bir zorunluluktur.

Çocuğumuzu gerçekten sevmek ona sadece maddesel olanaklar içinde imkanları geniş bir durum bırakmak değil, aynı zamanda ona yüksek duygulanım ve idrak olanakları veren farkındalıkları yaşamakla mümkün olacaktır. Kendimiz bilip tekamül ederek, çocuğumuzun önünden gelişmeye engel olacak olan yükleri kaldırmakla hem kendimizin

farkındalığı yükselecek hem de neslin arınma süreci daha da hızlanacaktır. Hızlanan süreç donanımlı olarak gelen yeni nesil tarafından da daha ileriye taşınacaktır.

Hayat bir mucizedir ve bütün insanların sıradan hayatında olan bu süreç tekamülün hem fiziki hem

ruhi boyutunda yaşana gelen en etkili süreçler bütünüdür. Basitin içindeki mucize bize farkındalık yolunda özel kapılar açarken sadeleşmeyi sağlar. Sadeleşmek ise bütün hakkında anlamların netleşmesine imkan tanır. Asıl mucize sadeliğin içindeki yüceliği görmektir. □

Profesyoneller için REGRESYON TERAPİSİ Eğitimi

IBRT (International Board of Regression Therapy)
ve BİLYAY Vakfı işbirliği ile...

22-29 Mart 2008

Kurs: Regresyon Terapisi Kursu I. ve II. Düzey Eğitimi içermektedir. İki eğitim kursu arasında geçen süre içinde öğrenciler pratik yapmaya devam edecekler ve sonuçlarını eğitimcilere rapor edeceklerdir.

Eğitim dili İngilizcedir.

Sertifika: Kursun her iki bölümünü tamamlayan katılımcılar eğitim süreci sonrasında katılım belgesi alacaklardır. Sertifika süreci kurs bitiminden sonra başlamakta ve katılımcıların IBRT'nin belirlediği sertifika kriterlerini yerine getirmeleri gerekmektedir. Bu kriterleri yerine getiren katılımcılar IBRT onaylı uluslararası Regresyon Terapisti sertifikası alabileceklerdir.

I. Düzey Eğitim Tarihi: 22-29 Mart 2008, saat: 09:00 -17:00 arasında her gün.

II. Düzey Eğitim Tarihi: Daha sonra belirlenip duyurulacaktır.

(II. Düzey Eğitime katılabilmek için I. Düzey Katılım Sertifikasının alınması zorunludur.)

Ücret: 1750 YTL + KDV

Profesyoneller için Regresyon Terapisi Eğitiminin I. Düzey Kursu yalnızca 14 katılımcı ile sınırlı olduğundan ilgilenenlerin bir an önce kayıt yaptırmaları önerilir.

Kayıt ve bilgi için lütfen Bilyay Vakfı'nı arayınız.

Tel: (0212) 243 18 14

Psikişik Cerrahlar: Hose Arigo

Alfred Stelter

O ÖYLE BİR insandı ki, sadece gazeteciler değil, bilim adamları bile onu “dünyanın sekizinci harikası” olarak tanımlamaktaydı. Yirmi yıl boyunca ülkesinin fakir insanların sağlığı için çalışan bir şifacı ve psikişik cerrahtı. Ülkesinde o kadar iyi tanınıyordu ki, 1971 yılının Ocak ayında bir araba kazası sonucunda öldüğünde cenaze törenine otuz bin insan katılmıştı. Bu kişi, Brezilyalı şifacı José Pedro Freitas, diğer ünlü adıyla Hose Arigo’ydu.

Arigo, Minas Gerais eyaletinde, on yedi bin nüfuslu küçük bir şehir olan Congonhas do Campo’da çalışmalarını sürdürmekteydi. Orada çeşitli ırklara mensup insanlar, tahta baraka tarzı ilkel evlerde ve aşınmak üzere olan muhteşem barok yapıların içinde ikamet etmektedir. Ancak o yıllarda Congonhas’da dikkati çeken, şehir merkezindeki görülmeye değer sanatsal barok binaların ön cepheleri değil, bilakis ünü ülkenin sınırlarını ve hatta Amerika kıtasının çok uzaklarına ulaşan Hose Arigo’ydu.

O, çeşitli hastalıklara yakalanmış insanları mutfak bıçağı, çakı, makas, kısıkaç gibi akla gelebilecek en ilkel araç gereçlerle ameliyat etmekte ve iyileştirmekteydi. Üstelik ameliyat esnasında hastaların bilinçleri tamamıyla yerindeydi. Onun ameliyatlarında çoğu zaman hiç kan akmamakta, ellerini yaraya koymasıyla birlikte bu yara anında kapanmaktaydı. Deri üzerinde sadece pembemsi ince bir yara izi kalmaktaydı. Arigo, bu inanılması güç yeteneğiyle, tümörleri ve başka birçok hastalığı yok etmekteydi. Bilim adamları tarafından verilen yeminli raporlar, hastaların belirttikleriyle örtüşmekteydi. Bu çalışmalarını incelemek üzere orada bulunan Amerikalı tanınmış parapsikolog Dr. H. A. Puharich ile Henry Belk’in gözleri önünde Arigo, steril olmayan bıçakla, hiçbir acı ve ağrı hissettirmeden bir tümörü yok etti. Sonradan tümörün bulunduğu yerde de, en ufak bir yara izi bile kalmadı.

Arigo’nun göz muayeneleri de çok tanınıyordu. Bunun için hasta, genelde çalışma odasının duvarına yaslanıyor, Arigo’da hastanın

başını sağlam bir kavrayışla duvara doğru basturarak yukarıya doğru bakmasını istiyordu. Tek parmağıyla gözün üst kapağını güçlü bir şekilde tutmakta ve masada bulunan keskin mutfak bıçağını alarak, sivri ucunu göz bebeğine doğru yönlendirmekteydi. Kaşların üstünde oluşan kabartı, bıçak ucunun derinin altına kadar ulaştığını belirgin bir şekilde göstermekteydi. Arigo, çember çizen bıçak hareketlerini genelde bu bölgeye hiç bakmadan gerçekleştirmekteydi. Gerekirse bazen tüm gözü dışarı çıkarmakta, içinden jelatine benzer maddeleri ayıkladıktan sonra gözü tekrar bulunması gereken yere yerleştirmekteydi. Sonra bıçağı gözün içinden çıkarmakta ve göz kapaklarını güçlü bir şekilde ovmaktaydı. Bu esnada bazı vakalarda gözden iltihaba benzer bir sıvı akmaktaydı. Bunun ardından hastalar yavaş yavaş hareket etmeye başlarlardı. Hiç acı çekmediklerini, buna rağmen her şeyi gözlemleyebildiklerini ve apaçık bir şekilde algılayabildiklerini belirtiyorlardı. Arigo'nun bu göz muayeneleri ve diğer ameliyatları genelde filme alınıyor ve bazı televizyon kanalları tarafından da yayımlanıyordu.

Enfeksiyon sorunu Arigo'nun hiçbir çalışmasında söz konusu

olmamıştır. Bıçağın sterilize edildiği hiç görülmemiş, en kaba pislik bile sadece biraz kağıt parçası ile temizlenmiştir. Tüm bu şartlara rağmen, en zorlu karın, baş ve göz ameliyatları başarıyla tamamlanmıştır. Başarısız ve enfeksiyona yol açılmış tek bir vaka bile Arigo'ya karşı kanıt olarak gösterilememesine rağmen, bir gün "ameliyat bıçağı" elinden alınmış ve ameliyat yapması yasaklanmıştır.

*Enfeksiyon sorunu
hiçbir çalışmasında
söz konusu
olmamıştır.*

*Bıçağın sterilize
edildiği hiç
görülmemiştir.
Bu şartlara rağmen,
en zorlu karın,
baş ve göz
ameliyatları başarıyla
tamamlanmıştır.*

Congonhas do Campo şehir hastanesinin başhekimisi Dr. Mauro Godoy bir basın toplantısında Hose Arigo'yla ilgili şunları söyledi: "Tıbbi açıdan yaklaşıldığında ben onun, bu elle yapılan sezgisel sanatının bir hayranıyım. Kendimi yavaş bir cerrah olarak görüyorum, nitekim bir katarakt ameliyatını ancak on sekiz ya da yirmi dakikada tamamlayabilmekteyim. Fakat

Arigo ise, aynı ameliyatı gözlerimin önünde iki dakika içinde eksiksiz bir şekilde başarıyla tamamladı. Bunu yaparken de, hiçbir olumsuz yan etkiye yol açmadan, steril olmayan bir bıçak kullandı. Tanrı vergisi bir yeteneğe sahip bu adamı ameliyatlardan uzaklaştırmak acı verici! O mahkeme tarafından verilmiş yasağa karşı hareket etmeyecek kadar dürüst bir kişidir. Fakat hastalarına müdahale etmesine izin verilseydi, elbette daha birçok yaşam kurtarabilirdi.”

Hose Arigo, tedavi sahtekarlığı suçuyla yargılandı ve kendisine on ay hapis cezası verildi, fakat Arigo'ya çok şey borçlu olan nüfuzlu bazı kimseler, onun bu süreyi hapiste geçirmek zorunda kalmasına müsaade etmeyerek erken salıverilmesini sağladılar. Tüm bu olanlara rağmen o, kendisinden yardım isteyenlere yardım elini uzatmaya devam etti.

Arigo pazartesi gününden cuma gününe, genelde sabahın erken saatlerinden gecenin geç saatlerine kadar çalışmaktaydı. Kendisi trans halindeyken, bin'in üzerinde hastanın rahatsızlığını teşhis etti ve etkili şifa yöntemleri ile ilaçlarının

yazılı olduğu reçetelerini hastalarına verdi. Hose Arigo'nun her sınıftan sevenleri vardı. Onun en tanınmış taraftarlarından ve en iyi dostlarından biri de 1956 yılından 1961 yılına kadar Brezilya başbakanı olan Dr. Juscelino Kubitschek'di. Kubitschek, Brezilya'nın modern şehirlerinin kuruculuğunun önderliğini üstlenmiş ve ayrıca tıp eğitimi olarak doktor olmuş bir kişiydi. Kızlarından biri omurga bölgesinden rahatsızdı ve Amerika'da bir ameliyat geçirmişti. Fakat bu ameliyat sonucu aylarca aynı pozisyonda hareketsiz bir şekilde yatmak durumundaydı. Ayrıca Rio de Janeiro'ya getirildiğinde, böbreklerinde iki büyük taş oluşmuştu, bu şartlar altında taşlar, hayati bir tehlike oluşturabilecek sorunlara sebebiyet verebilirdi. Kubitschek Arigo'yu kızının yanına getirdi ve Arigo hiç kimse kendisine bir şey söylemeden sorunu anında tespit etti. Onun tarafından yazılan ilaç, böbrek sorununu tamamen ortadan kaldırdı. □

Kaynak: Yazarın Ege Meta Yayınlarından çıkan *Psşik Şifacılık* adlı kitabından alınmıştır.

AKIŞ

Bazı Hastalıklar Karmik midir?

Karmik ve gerilim aynı şeydir.
O, ruhunuzun çatışma bölgeleri için
belirlediği planı izlemek için bu hayatta kendinizi
nasıl tasarladığınızla ilgilidir.
Bunlara karmik denebilirse de bu,
berraklıktan çok yanılsamayı akla getiren bir sözcüktür.

Hastalığa neden olan şeyin hakikati anlaşılırsa
tedavi anında gerçekleşebilir.
Öyleyse hastalık istisnasız,
şuurun kabul etmek istemediği şeyin
gövdeselleşmesidir.

Yaşam gücü ve ruh şuru
fiziksel bedenden akarken,
vücudun o yaşam gücüne karşı direnen bölgeleri,
hayatın bir noktasında,
ruhun ihtiyaçlarına bağlı olarak
bir işlevsizlik geliştirebilir.

Herhangi bir inkar
önünde sonunda bedende dışa vurulur.
İnsanların fizik beden kuşanmış olmalarının
nedenlerinden biri de budur.
Bu yolla, zihinsel ve
duygusal düzeylerde
yüzleşmek istemedikleri şeylerle
karşılaşmak zorunda kalırlar.

*Hasta bedeniniz sizin düşmanınız değil,
sadık dostunuzdur.
O, ruhunuz tarafından tam o zamanda,
tam o şekilde tepki göstermek için programlanmıştır.
Onun rehberliğini dinleyin.*

Kaynak: *Emmanuel'in Kitabı*, Pat Rodegast-Judith Stanton, Meta Yayınları, 2003.

TALIA SHAFİR
ATÖLYE ÇALIŞMASI

Beden Yoluyla Ruhu İzlemek

M. Reşat Güner

*EARTH
(Avrupa Regresyon
Terapisi Birliği)
Yaz Okulundan
Özetler 4*

AVRUPA Regresyon Terapisi Birliği'nin (EARTH) yaz kursunun 4. gününde sabah seansı ABD California'dan gelen bir terapist, Talia Shafir'e aitti. Talia Shafir California'da Center for Integrated Therapy (Bütünleşmiş Terapi Merkezi) adlı bir merkezin yöneticisi olarak görev yapıyor. Regresyon alanında daha önce sizlere tanıttığımız Roger Woolger'ın öğrencisi olmuş. Klinik hipnoterapi, sensorimotor psikoterapi, psikofizik terapi alanlarında eğitimler almış olan Shafir şu anda California, Santa Barbara Graduate Institute'ta somatik psikoloji üzerine doktora çalışmasını sürdürüyor.

Talia Shafir bu seminerde özellikle geçmişte yaşanan travmaların beden üzerindeki çeşitli etkileri üzerinde odaklandı. Öncelikle yaşanan çeşitli streslerin bedensel ve duygusal yapı üzerinde meydana getirdiği etkileşimlere değinerek bir insanın stresli bir durum karşısında üç tepkiden birini verdiğini ifade etti:

“Stres anında şu üç şeyden birini yaparız. Savaşmak, kaçmak ya da donup kalmak. Özellikle travmalara yol açan aşırı stres durumları bedenin fizik ve enerjetik yapısı üzerinde önemli bazı etkilere yol açar. O anda beden ve sinir sistemi bir şey öğrenir. Sonra bilinçaltı bunu geneller ve sonuçta benzer durumları yaşadığında beden benzer bir stres durumu içerisine girer. Bunu kendisini korumak için yapar. Bazen geçmiş yaşamlarda yaşanmış bazı travmalar da bu yaşamdaki bedenimize naklolabilir. Ve biz de bedendeki bazı işaretleri, hareketleri, hisleri iyi bir şekilde tanımayı öğrenirsek, bunlardan yola çıkarak geçmiş yaşamlara ait blokaj meydana getiren bazı anılara ulaşabiliriz. Normal regresyon yöntemleri genellikle travmanın kognitif taraflarının fark edilip düzenlenmesini sağlar. Ancak işin içine bedeni de katmazsak o zaman terapinin bir yönünü eksik bırakmış oluruz. Özellikle bazı durumlarda, travmaların bedensel bir yük meydana getirdiği durumlarda, beden üzerinde çalışmak, oradaki yükü de fiziksel olarak boşaltmak gerekir.”

Shafir daha sonra belli kişilik tiplerinden ve bunların bedensel görünümünden söz etti. Düşük enerjiye sahip (hypoarousal) tipler ve aşırı enerjiye sahip (hyperarousal) tiplerdeki çeşitli bedensel durumları tanımlayarak bunların dengelenmesi için çeşitli yöntemler üzerinde durdu.

Talia Shafir

Buna ek olarak kalbin yapısı ve duygularla ilişkisi konusuna da değinen Shafir, son zamanlarda yapılan bazı bilimsel araştırmalar ışığında kalbin yapısının daha iyi anlaşıldığı ve kalbimizin de nöron hücreleri içerdiğini, sanki küçük bir beyin gibi çalıştığını ve kendine has bir zekası olduğundan söz etti. Bu bölümde kalbin kendini rahat hissetmesi ve dinlendirilmesi ile ilgili bir egzersiz de gösterdi.

Shafir daha sonraki bölümlerde zihnimizdeki düşüncelerin ve içimizdeki duyguların beden üzerindeki etkilerini göstermek için bazı eğlenceli uygulamalar yaptı. Uygulamalardan birinde herkesi salonun içinde dolaşmaya davet ederek bir taraftan çeşitli duygusal etkiler meydana getirebilecek şeyler düşünmeye yönlendirdi. Bu sırada katılımcılar düşündükleri farklı şeylerin hareketlerini ve bedenlerini nasıl etkilediğini gözlemlediler. Sonra bireysel olarak yaptığı çeşitli örnek uygulamalarda bir taraftan kişiyle konuşurken diğer taraftan onun hareketlerini nasıl izlemek gerektiğini ve bu hareketlerden terapi için nasıl yararlanılabileceğini anlattı. Zaman

zaman belli bedensel hareketleri yavaş biçimde tekrarlattırarak, zaman zaman bazı hareketleri dondurarak bu sırada o hareketlerle ilgili çeşitli duygulara ve anılara nasıl ulaşılabilirdiğini gösterdi.

“Bedeni izleyerek ve ondan yararlanarak geçmiş yaşam travmalarına ulaşmak, bu travmalar hakkında zihinsel bir farkındalık oluşturmaktan daha önemsiz değildir. Beden, ruhun bu dünyada kendisini ifade etmek için kullandığı önemli bir araçtır. Bedendeki bilinçdışı bazı hareketleri izlemek yoluyla ruh hakkında çok büyük bazı bilgiler edinebiliriz. Bir regresyon terapisi seansı eğer bedensel çalışmalarla desteklenirse iyileşme çok daha etkin ve kalıcı olacaktır. Bu yüzden ruhu ve bedeni bütünleştirmek için varlığımızın her yönü üzerinde çalışmalıyız; beden, duygular, zihin ve ruh. Bunların herhangi birisini resmin dışında tuttuğumuzda elde edeceğimiz elbette o oranda sınırlı olacaktır. Ruhun evrimleşmesi bedenini onu sağlıklı bir biçimde destekleyebilmesine bağlıdır.”

Talia Shafir’in çalışmaları hakkında daha detaylı bilgi için <http://www.soulview.com> adlı siteyi ziyaret edebilirsiniz. □

Durugörü

Ignat Ignatov

GÖRÜNMEYEN ALEM! Ne denli cazibeli ve beş duyunun ulaşamadığı bir şeye dokunduğunda insan kendini ne olağanüstü hisseder. İlgilendiğim her şeyi görebilmemi sağlayacak üstün duyulara sahip olmayı o kadar arzuluyordum ki. Çoğu insan için gizli kalan, ama belirli koşullarda görülebilen imgeler (imajlar) var mıdır? Geçmiş ile geleceğin dünyaları nasıldır? Şu ana dek hiç kimsenin görmediği bir şey keşfedilebilir mi? Bu sorular hayal gücümü kendimi insan olarak hatırladığımdan beri meşgul ediyor.

İlk durugörü vizyonum, tanımadık, ama nedense o zamanlar bana çok yakın bir alemden ilk görünüm, hafızama silinmeyecek şekilde mühürlenmiş.

Okul bana sıkıcı geliyordu. Üst sınıfların kimya ve fizik kitaplarını çoktan okuyup bitirmiştim. Dışarısı benim için her türlü deneyi yaptığım bir laboratuvarı. Yeni bir şey keşfetmek istiyordum.

1976'nın kışydı, bronşitten hasta yatıyordum. Tesadüfen pencerenin çerçevesindeki küçük bir parlak çatlağa baktım ve kirpiklerimi gördüm. Neden? Hastalığım sırasında, bu olguyu anlamamı sağlayacak deneyi rüyamda gördüm: Kartonda küçük bir delik açıyorum ve onunla gözümün arasına bir iğne yerleştiriyorum. İğne delik üzerine daha büyük yansıyor. Demek ki delik optik bir mercek gibi etkiliyordu. Başkalarının bilmediği bir şeyi görüyorum! Üstelik rüyamda! Çocuk hayalgücüm için bu çok şey ifade ediyordu.

Hemen "Kosmos" dergisine mektup yazdım. Cevabı oldukça uzun süre beklemem gerekti. Bu olgunun daha Leonardo Da Vinci tarafından bilindiğini bana mektupla açıklamışlardı. Bir başkasının bunu keşfetmiş olması benim için önemli değildi. Önemli olan, buna tek başıma, kendi yolumla ulaşmış olmamdı. Gerçek, kısa süren rüyam sırasında, üzerime düşen bir ışığın beni aydınlatmış olmasıydı.

Durugörü! Birçok insanın ürperdiği, çoğu insanın ise korktuğu bir fenomen. Geçmiş olayların kahinin bilincinde yeniden canlanması

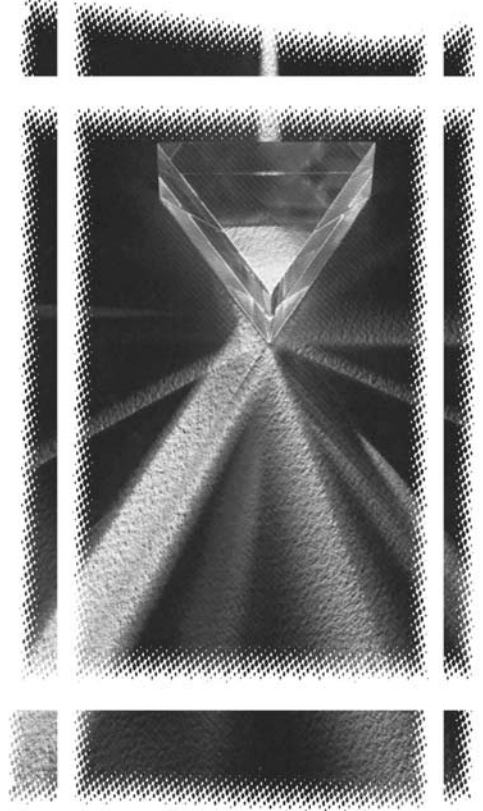
nasıl mümkün oluyor? Geçmişin çoktan sönmüş esrarengiz sayfaları unutulmuşluğun karanlığından sesleniyor.

Kehanetler düşüncelerimizi kıskırtıyor. Kehaneti değiştirmek isteğiyle, bilinmeyen yollardan biz yine ona doğru yürüyoruz ve o gerçekleşiyor.

Kayıt Pleven'li bir gazeteci tarafından yapılmış. Vera Kočovska, telefonun diğer ucunda kendisiyle konuşan kişiye ahizeyi sağ eliyle tuttuğunu söylüyor. Giysilerini ve üzerinden pembe figürlü beyaz örtüyü nasıl attığını betimliyor. Kişi taş kesilmiş bir halde. Nasıl bir tepki göstereceğini bilmiyor. Yoksa Kočovska kendisi hakkında her şeyi anlatabilir mi?

Bundan önce Kočovska, Moskova'da bilim adamı Anatoliy Spirkin ile görüşmüş. Spirkin'in çalışma odasından, bilim adamının evindeki düzeni hatta kütüphanesindeki kitap başlıklarını inanılmaz bir doğrulukla tasvir ediyor. Kendi sözlerine göre, çok iyi durugörü medyomu ve teşhis eden kişilerle karşılaşmış olmasına rağmen Spirkin hayretler içinde kalmış. Kočovska'nın sergilediği her şey, Spirkin'in insan kabiliyeti konusundaki fikirlerini (imajlarını) aşılıyor. 1993 yılında Kočovska Japonya'ya davet ediliyor. Kendisine gösterilen Japonya başbakanlık makamı adaylarından hiçbirinin seçilmeyeceği kehaneti, herkesin çok şaşırmasına neden oluyor. Gelecek, tahmini ispat ediyor.

Sırf böyle bir fenomeni mümkün kabul edemedikleri için gerçekten var olan delilleri inkar etmeye acaba kimlerin gücü yeter? Doğaya çok daha yakın olan insanlara inanmayacak

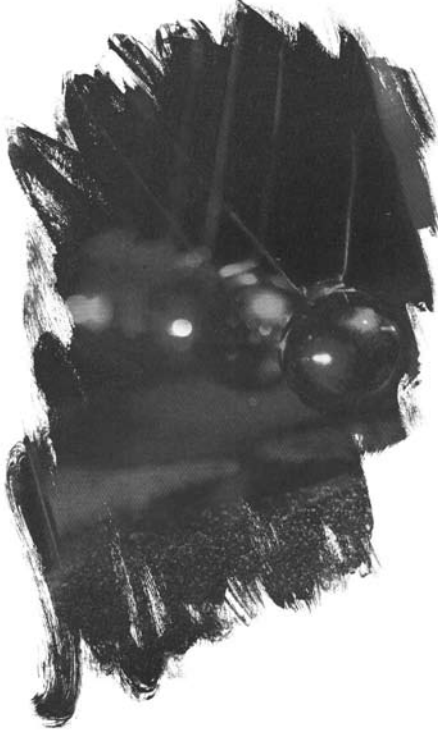

kadar mükemmel miyiz?

Jane Dickson 1963'te Kennedy'nin cinayete kurban gideceği kehanetinde bulunuyor. Olayı nasıl görmüştür:

"1952'nin yağmurlu bir gününde, birinin yakınımında olduğumu hissettim. Her şeyi bir filmdeki gibi gördüm, olacak olan her şeyi: başkan demokrat olacak ve öldürülecek. Bu gerçekleşmemesi imkansız bir kehanetti. Katilin adını bile öğrendim: Oswald." Bu kehanet olayın kendisinden çok önce belgelenmiştir.

Durugörü, doğanın muazzam gizemine bir dokunuştur. İnsan şimdiki zaman ve mekanın ötesine göz atabilir; günümüz teknolojisinin gücü yetmediği bir şey. Evet, durugörü bir realitedir. O, bilinmeyen alanına nüfuz etmektir. Yetenekli insanlarla

alay etmek şüphelilere hiçbir iyilik getirmez. Kozmik kanunlar herkesin üstündedir; karma ise nesillerce de ödenir.

Bir diğer büyük kahin Nostradamus, kendi mezarının ne zaman açılacağını dahi biliyormuş. Madeni bir levhaya bu olayın yılının yazılmasını buyurmuş; 1791, ölümünden 225 yıl sonra. Franko'nun ismini, Musolini'nin takma adını -Duçe- önceden bilmiş, Lincoln'un cinayetini görmüş.

Nostradamus insanlık tarihinin en korkunç simalarından birini anlatıyor: Adolf Hitler. Almanya'daki olayları kendisi yaşıyormuş (tanık oluyormuş) gibi konuşuyor. İnsanın inanması güç, ama O führerin adına yakın bir isim anıyor; Hister:

“Ari yüksekliklerinden mümkün olan en dehşetli şekilde yönetecek bir insan incek. Batı Avrupa'nın

en büyük derinliklerinden, kendi diliyle birçok insanı kandıracak bir çocuk doğacak. İnsanlar onun açgözlülüğünü destekleyecek ve bu açgözlülük ile delilik kitlelerin kan dökmesine (toplu katliamlara) neden olacak. Sınırları yok edecekler ve dünyayı fethedecekler. 1933 yılında Almanlar kaderlerini onun eline teslim edecek.”

Nostradamus bilimsel keşiflerden de bahsediyor. Louis Pasteur'un adını; hatta onun en büyük keşiflerini yaptığı yıllardan birini anıyor. Balonun keşiflerinin ismi de gözünden kaçmamış; Montgolfier. İnsanın evreni fethedeceğini biliyor.

“Büyük bir motor insanlığı göklere yükseltecek. Onlar muazzam ateş yumakları tarafından yükseltilecek. Ay'ın köşesine gidecek.”

Tarihte ne denli geriye dönüyorsak, durugörü tahminleri o denli doğrudur. O zamanlar insanlar doğaya daha yakın olup, onun yüce kitabından bilgiler istifade ediyorlarmış.

Durugöründen duyulan şüpheyi bir yana bırakıyorum. Duyular dışı yeteneklere sahip kişiler için bu bir anlam taşımamaktadır. Belirli bir olayın yetersiz sayıda veriye dayalı yorumu bilimsel bir yaklaşım değildir. Bilimde inanç ve inançsızlık yoktur. Biriken verilen bile insanın, “Durugörünün sırrı nedir?” sorusuna yönlendiriyor. Bir gün bu cevaplar çok daha açık olacak... □

Kaynak: Yazarın *Yasnovidstvo* (Durugörü) adlı kitabından alınmıştır.

İçteki Göklerin Saltanatı

Katherine Tingley

Hayatın her dakikası sırların açığa çıktığı anlarla doludur. İçsel varlığımızın ve hayatın sırlarını öğrenmek için, ne belli bir mevsimin gelmesini, ne yeni bir çağın başlamasını, ne de büyük devrenin başlangıcını ya da sonunu belirleyen işaretin verilmesini beklemek gerek.

İmajinasyonun, tam bir genişliğe sahip olduğu iç varlığımızın derinliklerinde bizler, her an için sonsuzlağa gider geliriz. O anlarda büyük imkanlar ve gerçekle karşılaşır, hayal ettiğimizin çok ötesinde kaynaklara erişiriz. İmajinasyon, bizi içteki göklerin kırallığına götüren rehberimizdir. Burası ruhumuzun bizler sessizlik içindeyken kalbimizle ve düşlerimizle konuştuğu yerdir.

Zihnimizin içindeki karmaşayı, iç sesimizi duyabilecek kadar sessizleştirdiğimiz anlar; yücelikle yaklaştığımız, içimizdeki gizli tanrısal imkanların idrakine vardığımız, ruhumuzun bize tanrısal müjdelerini neşyle haykırdığı zamanlardır. İşte bu anlarda, göklerin saltanatının içimizde hüküm sürdüğünün şuuruna varırız.

Bölünmüş Aklın Durumuna İlişkin Bir Projeksiyon

Aytuğ A. Şentürk

2. Bölüm

İYİNİN ne olduğuna dair açıklamalarda dilimizde bir deyim vardır: “İyilik yap, denize at” denilmiştir; bunun nedeni üzerinde düşünürken, konuyu basitleştirmemek gerekmektedir. Bunun anlamı iyiliğin herhangi bir şey olması demek değildir, hatta tam tersine iyiliğin özgün bir yönünü gösterir. İyilik mülkiyetsizdir ve kimseye ait değil, evrenselidir (içerik itibarıyla). İyiliğin konusu da olan ahlaki sorumluluk ya da ahlaki benliğe dönüş; genellikle akla karşı bir gizem olarak kabul edilebilecek özellikler gösterir. Bu daha önce değinilen us düşüncesi adına önemli bir tartışmayı gündeme getirebilir. O da toplumun kurucu öğelerinden biri olarak iletişim bakımından ortaya çıkar. “Ahlaki eylemin tipik olmayan bir şekilde özverili olması, temelinde en yaygın, öncül, yazgeçilen ögenin özçıkâr olmasıdır.” Öte yandan burada kendi için değil Öteki* için olmanın 'doğaya aykırı olduğu' ve varlığın iki kipinin birbirine zıt olduğu da varsayılmaktadır.** Oysa Ötekinin yanında olabilmek için Öteki için olmak "toplumsal benliğin" bir ilk gerçekliği olarak toplumun bir ürünü olarak değil, "bir başlangıç noktası" olarak görülmelidir, ünlü Polonyalı düşünür Bauman'a göre ise:

“...ister bilgi, ister değerlendirme yapma, isterse acı çekme yoluyla olsun, Öteki ile girilen tüm ilişkilerden önce gelir ahlaki sorumluluk. Dolayısıyla hiçbir 'temeli' yoktur; hiçbir belirleyici etkeni yoktur. Var olmamasını istemek veya sağlamak neden mümkün değilse, varlığının gerekli olduğunu ikna edici bir şekilde savunmak da aynı nedenle mümkün değildir. Bir temel olmadığında, ahlaka yönelik olarak ‘nasıl mümkün olabilir?’ sorusu hiçbir anlam ifade etmez. Böyle bir soru ahlakın kendisini gerekçelendirmesini ister; oysa ahlakın sebebi yoktur; gerekçeleri ve sebepleri ifade etmek için kullanılan terimlerin ortaya çıktığı ve anlam taşıdığı, toplumsal olarak idare edilen bağlamın ortaya çıkışından önce gelir. Bu soru ahlaktan köken belgesini göstermesini ister; oysa

* Bu, toplumbilimlerinde ve psikolojide sıklıkla karşılaşılan bir kavramdır. Özellikle kendimizin ya da bireyin özgün alanının dışında kalan insanları ya da onların bizim durumumuza karşı konumlarını gösterir. Aynı zamanda genellikle egemen olan ya da bireyde başat olarak bulunan ideolojinin dışındaki bireyleri anlatır. İrkçi bir insan için zencinin, bir Nazi için Yahudi'nin Öteki olması gibi.

** Bauman, Zygmunt. *Postmodern Etik*. Çev: Alev Türker, Ayrıntı Yayınları, İstanbul, 1998

*** A.g.k.

ahlaki benlikten önce hiçbir benlik yoktur; ahlak nihai belirlenmemiş mevcudiyettir; aslında, eğer varsa “ex nihilo” (hiçlikten-boşluktan) yaratım edimidir.”*

Burada üzerinde durulabilecek bir nokta, ruhsal açıdan ahlakın belirli bir “köken belgesi” taşıdığına ya da ahlakın “temeli ya da sebebi” olabileceğine yönelik kesin bir inançtır. Ancak elimizde bu “belgeyi” sergileyebilecek kadar bilgi olduğunu iddia etmek kuşkusuz oldukça zordur. Bununla birlikte, bildiklerimizden yola çıkarak adım adım bu sahayı da aydınlatılabilmek mümkündür. Öte yandan belki de gerçekte usa vurulmamış olması ahlaki ya da etik tutumun orijinal ya da özgün bir gerekliliğidir.

Bütün bunların diğer anlamı ahlakın Öteki için olma anlamında iletişim edimi ile koşutluk içinde olduğudur. Ahlaki bir düsturu olmayan bir insan nasıl ve neye göre iletişim kuracaktır? Sair cevaplar geçmiş ve geçirmekte olduğumuz modern çağ boyunca verilmiştir. Aslında buna yanıt olarak modern etik kodlar ortaya atılmıştır ve de atılmaktadır. Bunların özelliği belirli bir evrensellik iddiasında olarak kapsayıcı bir biçimde ahlaki sorumluluğu olasılıkla Kant’tan alınan mirasla bir ödev bilinci ile akla vurmaları olmuştur. Aslında “*Neden ahlaki davranmalıyım?*” sorusuna örneğin, belirli bir akla vurmayla yararcılık çerçevesinde: “Çünkü akla uygun ve senin için, toplum için, ülken için ya da dünya için yararlı olan o olduğu ve aslında senin çıkarlarına

hizmet ettiği için!” gibi yanıtlar verilmiştir. Oysa en basitinden ahlaki eylemin özünde kişisel çıkarlarla bir ilişkisi yoktur. Öteki için olmanın kişisel çıkarlarla aynı mantıkta değerlendirilmesi bir antagonizmadır.

Modern dönemde hukuk, yasalar ve felsefe yoluyla ahlaki çıkmazlara yanıtlar aranmaya çalışılmıştır. Bu durum ahlaki eylemi, bir dışerklik (heteronomi) (dış müdahaleler yoluyla diyelim) yoluyla çözmeye girişimidir. Örneğin, bu bağlamda Kant’ın ödev ahlaki ele alınır, “ödev” temelini ahlak yasasına saygıda bulmaktadır. Bu saygı da ahlak yasasından önce gelmez, bu duyguyu belirleyen ahlak yasasının kendisidir. Belirli bir eylem için, onun yasaya uygun olarak, doğru olduğu için iyi olduğu söylenebilir, örneğin bu yaklaşım içinde (Burada söz konusu olan yasa, hukuki anlamdaki yasadaki çok, us ya da ahlakın yasaları gibi düşünülmeyle birlikte, modernlikle birlikte sanki daha somut olan hukuki yasaya saygı gibi bir görünüm kazanmıştır). Bu yaklaşımdan yola çıkılarak, ahlak yasası, dışerklik ile ilişkilendirilmiştir. Oysa bu durum, ahlakın özde müphem ve durumlarla ilgili dinamik doğasına uymayan bir yanıt arama girişimi olmuştur. Ayrıca bu yaklaşımın kökenlerinde bir evrensel yönergeler dizisi olarak kamusal ahlak vardır; buna göre kamusal ahlaka tabi olduğunda eylemler üzerinde belirli sınırlandırmalar ortaya çıkacaktır ki; bu, toplumun kurucu öğelerinden birisi olarak kabul edilebilir. Bu anlamda ödev ahlakının zaman içinde geçirdiği evrim, kanımca daha ziyade modern anlayışın özneye dışsal yapılanmasında aranmalıdır. Dinlerin

* A.g.k.

çağdaş yorumlarında verilen yanıtlar ise ayrı bir meseledir ve burada sadece çağdaş anlamda modernizmin ahlak olgusuna yaklaşımına ilişkin bir değerlendirmede bulunmaktadır. Öte yandan etik ise yalnızca kodlardan ibaret soyut bir mesele değildir. İki kişinin karşı karşıya geldiği her iletişim aynı zamanda potansiyel bir etik durumudur. Ve belirli bir toplumsal anlamda, belirli kurallarla ilişkilendirilebilir olduğundan böyledir...

Etik ve de ahlakın akıl ya da us ile ilişkisine gelince; günümüze yakın zamanda yapılan tartışmaların ışığında, insanın davranış ve amaçlarının adeta totolojik olarak yalnızca insan ve amaçları ölçüt alınarak değerlendirilmesinin yanıltıcı olabileceğini belirtmek gerekir. Daha önce de belirttiğim gibi; ahlaki sorumluluk ya da ahlaki benliğe dönüş; genellikle usa karşı bir gizem olarak kabul edilebilecek özellikler gösterir. İnsan davranış ve amaçlarının ölçütünün 'nesnel aklın kapsadığı bütünün' yine nesnel olan yapısı olduğunu belirtmek gerekir.* Başka deyişle, "Bu evrensel bir

rasyonelliktir. Ağırılık araçlarda değil amaçlardadır. Bu rasyonelliğe dayalı akla uygunluk evrensel rasyonellikten çıkan nesnel yapıya, insanın kendi çıkar ve amaçlarını da içine alan, varoluşunun uydurulmasıdır."* Ancak aynı us ne yazık ki günümüzde en hafifinden insanların güç, iktidar ve tahakküm ilişkilerini sağlayan ve düzenleyen öznel bir yeti olarak algılanmaya başlamıştır.** Araçsal ya da enstrümantal bakış açısı ile birlikte düşünülerek günümüz aklının adeta baş aşağı ya da düşey bir faaliyete indirgenmesi söz konusudur. Horkheimer'a göre yine kendisini amaç edinen nesnel akıl, günümüzde yerini öznel bir işlev ya da araca indirgenen "öznel akıla" bırakmıştır. Son tahlilde bu durum akıl ve özgürleşim ilişkisini özgürleşimin aleyhine bozmakta ve bir tür "akıl tutulması" tezahür etmektedir.*** Bugün için usun egemenliği ya da rasyonel olmak demek aslında gerçek anlamıyla nesnel aklın dışında olarak algılanması gereken bir durumdur.

Yukarıda verilen çerçeve içinde kendi durumumuza bir göz atmak gerekirse; Türkiye'de özellikle son on yıllarda hem ahlaki açıdan, hem de etik yönünden toplumsal yaşamda büyük kargaşaların yaşandığı açıktır. Toplumsal iletişimin dokusunu oluşturan bu unsurlarda büyük bir yozlaşma yaşanmaktadır. Özellikle siyaset ve medya alanından toplumun çeşitli kesimlerine yayılan yozlaşma had safhadadır. Türkiye'deki toplumsal karakterde ahlaki benlik ve etik

* A.g.k.

** A.g.k.

*** Horkheimer, Max. *Aklın Tutulması*. Çev: Orhan Koçak. Metis Yayınevi, İstanbul, 1998.

kodlar sarsıntı içindedir. Çünkü ve de özellikle etik alanında örneğin, dinin mi, resmi ideolojinin mi, batı değerlerinin mi yoksa mesela, küresel kapitalizmin dışlılarının mi daha etkin olacağı konusunda meydana gelen derin açmazlar neticesinde, toplumsal olarak bir takım çatışmalar yaşanmakta, ülkenin toplumsal dokusunda birçok kapatılması güç çatlaklar oluşmaktadır. Bu toplumsal dokunun öznelere olarak bireyler -özellikle özne düzeyinde- bu açmazlara yanıt verebilme esnekliğini yitirmekte ve giderek duygu ve düşünce dünyaları yara almaktadır. Son dönemde yoğun bir ivme kazanan milliyetçilik dalgası ise bir yandan toplumun belirli kesimlerini birleştirirken bazı başka unsurları ise uzaklaştırmaktadır ancak aynı anda dikkat edilmesi gereken bir ricat potansiyeli de içermektedir; çünkü zeitgeist* başka yörgenleri de göstermektedir.

Toplumsal düzeyde yayılmış bir ortaklık içeren ahlaki ya da etik tutumların zayıflaması ile giderek daha çok gündelik yaşayan, yarımını ve hatta önünü görmekte zorlanan ve yarına allah kerim zihniyetiyle yaşayan insanlar topluluğu haline gelmeye başlanmıştır. Böyle bir insanın duygu ve düşünce dünyası özellikle kendi benliği ve kendini kurtarma mücadelesi ile sınırlıdır. Çevresinde varsa en yakınları, ailesi ve birkaç yakın dostu dışında dünyayla ilişkisi en çok televizyon izleme ve alışkanlığı varsa gazete okuma düzeyindedir. Dünyayla iletişim kurmakta sınırlı seçenekleri olan bu toplumsal yapıda insanlara toplumu, yaşamı, dünyayı yakınlaştırma sorumluluğu üstlenmesi

beklenen ve fakat toplumsal iletişimi sağlayan medyanın hali ise manidardır. Büyük ağırlıkla tekelleşmiş olan medya ortamında giderek gerçek anlamda çok sesliliğin yerini, bir çok seslilik benzeşimi (simülasyonu) almaktadır. Belirli görüşlere sahip belirli sayıda “bilim ve düşünce insanları”nın adeta monologlara dönüşmüş tartışmaları dışında pek az özgün örnekle karşılaşırız. Acilen değerlendirilmesi gereken bir konu olarak ulus devletin yeniden inşası konusunda neredeyse hiç çalışma yapılmazken, genellikle aslen kendi çıkarlarını düşündüklerini sandığımız, küresel sermaye ve güç odaklarının ülkede ve dünyadaki faaliyetleri de manidar bir görünüm sergilemektedir. Toplumsal iletişim kanallarımızda temsil edilen dünya ola ki, bizim yaşadığımız dünyanın daha başka görüntülerini sergiler, bu durumda insanın dönüp kendine gerçeğin farklı görünümünü iliştip kıyaslaması gerekir. Bununla birlikte medyada kırılmış olarak temsil edilen dünyanın “tek geçerli ve meşru gerçeklik olduğu” zannına kapılmamalıyız. Bu kırılmış yansımalar ancak şeyselleşmiş bir görünüm sergilemektedir.

Kanımcı önce gelmeleri bir yana ahlak, etik ve iletişim birbirleriyle iç içe değerlendirilmesi gereken ve etkileri bakımından bütünleşik bir etkinlik gösteren unsurlardır. Ahlaki duruşu olmayan bir etik kod ve etik nitelik içermeyen hiçbir iletişim etkinliği yoktur. Varsa bile bu bayağı bir etkileşimden öteye geçemez. Bu ülkenin iletişimcilerinin toplumsal sorumluluk olgusu üzerinde ne ölçüde düşünmekte olduklarını sorguladığımızda olumlu bir yanıt

* Zeitgeist: (Alm.) Zamanın ruhu.

almak istemekteyiz. İletişim kavramı öncelikle ve özellikle toplumsal bütünlüğün ve kültürün bir parçasıdır. Toplumsal bütünlükten ayrı, bağımsız iletişim etkinlikleri bu toplumun yapısına uyan bir gerçeklik değildir ve özellikle küreselleşme gerçeği karşısında neredeyse hiçbir toplum için geçerli değildir. İletişim uzmanları, akademisyenler ya da medya profesyonelleri açısından iletişim etkinlikleri parçalanarak ve bütünden yalıtılarak ele alındığında küresel kapitalizm için bundan daha iyi güdümsel bir olanak olmadığı hatırlanmalıdır. Bu kendisini saklamamanın ve kitleleri güdümlenmenin bir yoludur. İletişim perspektifinden bir değerlendirme yapmak gerekirse: Bu toplumda ve dünyada, hiçbir haber bülteni yalnızca o kanalın iyi izlenmesiyle ilişkili değildir (aynı zamanda belirli çıkarlar doğrultusunda yönlendirir), hiçbir dizi yalnızca hoşça vakit geçirmeyi sağlamaz (aynı zamanda alttan alta dünya görüşünü etkiler ve sizi çevreleyen dünyayı başka türlü temsil eder) hiçbir reklam yalnızca bir ürünü satmaz (aynı zamanda belirli bir yaşam tarzını motive eder) vs.

Kitle toplumu insanı olan günümüz bireyi medyada ya da yakın çevresinde akan simgeler, göstergeler ya da ikonlarla çevrelenmiş bugünkü yaşamında, kendisine dışsal olarak göstergelerin dolayımında, kişisel görünümünün dahi fetişleşmesi durumu ile karşılaşmaktadır. Oskay'a göre bu durum; daha önceki makalelerde de belirtildiği gibi, meta fetişizminin günümüzdeki gelişiminin insanı görünümü-ile-insana dönüştürüp kişinin görünümünü

fetişleştirilmesiyle tamamlanmış bulunmaktadır. Bu süreç kişilerin "gerçek" bir varoluş potansiyelini bulamadıkları reel toplumdan kaçmak için varolan toplum ya da gerçeklik karşısında edilgin bir rol izlemelerine neden olabilmektedir.* Modernizmin bir uzantısı olarak ortaya çıkan us biçimi giderek artan bir şekilde insanların özçıklarlarına dönük baş aşağı dönmüş bir us biçimini olumlamakta ve ahlak ve etiği bugünkü öznel aklın parametrelerine doğru yönlendirmektedir. Çağdaş toplumların etik kodlarının bu gelişimi, akla vurulmuş bir etiğe göre düzenlenmiştir; ayrıca bilim ve teknolojinin cari değişimi de bu görüşlerle örtüşmektedir. Giderek tek boyutluğu artan modern toplumlarda bilim ve teknolojinin de politik olarak tarafsız olduğunu söylemek ise bir hayli güçleşmektedir. Çünkü teknoloji, tekil bireyin karşısında bir alternatif olarak durmaktadır. Timisi'nin de işaret ettiği gibi; teknoloji kendisini meydana getiren nesnelere maddi özelliklerinin çok ötesine (tıpkı gestalt ekolünde ifade edildiği gibi)

* Oskay, Ünsal. 19. YY.dan Günümüze Kitle İletişiminin Kültürel İşlevleri. Der Yayınları, Dördüncü Basım. İstanbul, 2000.

geçerek, gerçeklik hakkındaki bütün yorumlar için bir çerçeve sunmaktadır. Burada teknolojiye ilişkin ortaya atılan tarafsızlık yorumu, teknolojiyi maddi bağlamından koparmakta ve onu gelişmenin bir unsuru olarak nötr biçimde ve kaçınılmaz olarak sunan bir temsil içinde ortaya çıkmaktadır. Oysa, bu yaklaşımda ideolojik bir durum söz konusudur.* McLuhan'ın da belirttiği gibi çağdaş kültüre göre ortaya çıkan teknoloji, mesajın aynı zamanda araç oluşuna bağlı olarak “değer bağımsız” değildir. Öte yandan bizzat teknoloji olgusunun bu temsil içinde örneğin, kitle iletişim araçları ya da medyada nasıl açıklandığına ilişkin bir saptama yapmak gerekirse: Burada, ancak daha önceki yazılarda da değinildiği gibi, aslında bir tür şeyleşme (reification) olarak ortaya çıkan ve fakat içinde yaşamakta olduğumuz *varolan ya da verili durumun*, olabilecek en meşru ve doğru olan gerçeklik olarak tanıtılması ya da sunulması söz konusudur. Özellikle liberal siyasi yaklaşım bakımından teknoloji, kökenleri aydınlanma düşüncesinin bir uzantısı olarak, ilerlemenin (progress) bir türevi ve toplumsal iletişimin doğal gelişimi ile eşanlamlı kılınmaktadır.

Gerçekte, bu ilerleme fikriyle eşanlı olan teknoloji ve onun dolayılmasıyla, bir aracın içinden geçme ve bu müdahaleden kaynaklanan sonuçların insani deneyimin tabiatı üzerinde yarattığı etkiler, oldukça önemlidir. Bazı görüşlere göre, her teknik araç ya da ortamın insan algısı ve deneyimlerin yorumlanmasını bile değiştiren ya da tadil eden bir yordam içinde olması söz konusudur. Özelde her teknik ortam ya da araç, hedef ile kaynak arasındaki mesafeye bağlı olarak bir ayrılma sonucu meydana gelen bir bütünleşme yaratmaktadır. Teknoloji ya da enformasyon toplumu olarak tanımlanan içinde bulunduğumuz dönem, bir bakıma gerçekliğin *belirli biçimlerde* dönüşüme uğradığı önemli bir uğrak (moment) dönemidir.

Ruhsal açıdan, spiritüel bilgiye sahip olan herkesin bu toplum ve dünya toplumları adına bir sorumluluk taşıdığını hatırlayarak görevlerini yerine getirmesini ummaktayız. Bu kuşkusuz, yalnız bireye dışsal bir “ödev ahlakı” çerçevesinde kalmayan ancak içtenlikle iletişimin evrensel bir etik bağlamda kavranmasından doğan ve üzerinde düşünülmesi gereken bir görev ifasıdır. Dünyanın hızından geri kalmayıp, geride kalıp durmamak; iletişimin medyada olduğu kadar güncel yaşamdaki önemini de anlamak ve iletişimin ahlaki ve etik gerekliliklerini yerine getirerek bir modernizm pratiği olan öz çıkarın terki, dünya yaşamını ve vazifesini yerine getirmekte anahtar bir önem taşımaktadır. □

* Timisi, Nilüfer. *Yeni İletişim Teknolojileri ve Demokrasi*. Dost Yayınevi, Ankara, 2003.

* A.g.k.

Öfkenin Güçlü Etki ve İfadesini Azaltmak Üzere Stratejiler

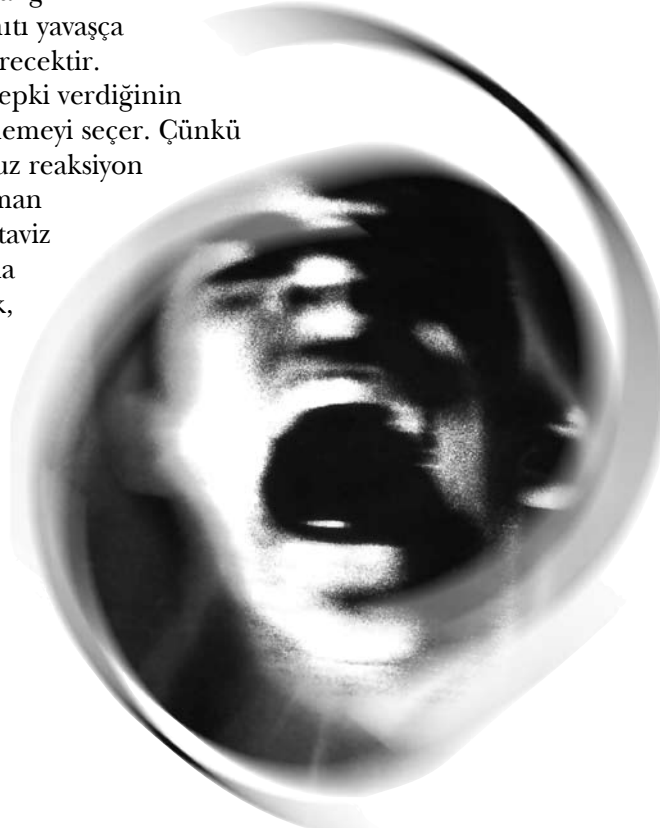
Dora Kunz

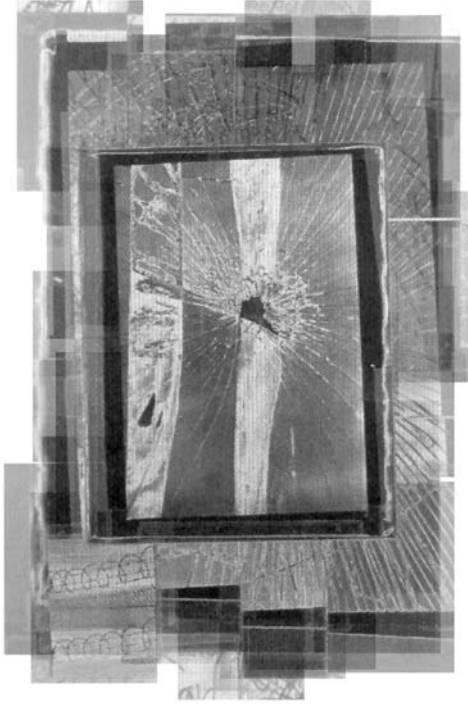
SÜREKLİ kızgınlık ve öfke, genelde bir tür hastalığa yol açabilir. Bu yüzden öfkeli bir kişiyle otomatik olarak özdeşleşmemek gerekir. Ancak buna yanıt olarak, kendi içinde büyüyen öfkenin de farkında olmak gerekir. Kişinin kendi öfkesi büyümekteyse bile, kişi bir an için dikkatini değiştirebilir ve sevgi ilişkisi içinde olduğu birini gözünün önünde canlandırabilir. Böylece kısa da olsa, o sevginin dışı akmasına izin verebilir. O zaman kişi kendi öfkesiyle olduğu kadar, diğer kişinin düşmanlığı ile de yüzleşebilir. Bu dikkat değişimi, öfkenin sebeplerinin ve kendi düşmanca tepkilerimizi azaltma yeteneğimizin daha çok farkında olmamızı sağlar. Kısacası bu, kişiye etkileşim modelinin daha iyi bir perspektifini sağlar. Bu sürecin bir müddet sonra, kızgın olduğumuz kişiye doğru daha olumlu sakinleştirici ve dingin düşünceler yollamamıza olanak sağlaması muhtemeldir. Bu, ilk bakışta imkansız bir görev olarak görünse de, bu stratejiyi gerçekleştirme girişimi kişinin farkındalığını geliştirecek ve otomatik düşmanca yanıtı yavaşça daha nötr, sakinleştirici bir yanıtı çevirecektir.

Kişi öfke, düşmanlık ve kızgınlıkla tepki verdiğinin farkında olsa bile, çoğu zaman değişmemeyi seçer. Çünkü başkasının olumsuz duygusuna olumsuz reaksiyon göstermemek, kültürümüzde çoğu zaman kişinin zayıf düştüğü veya diğer kişiye taviz verdiği anlamına gelmektedir. Bununla birlikte, bile bile olumlu yanıtı seçerek, kişi kendi otomatik davranışlarını değiştirmek üzere aktif bir yöntem geliştirir.

Aşağıdaki strateji, genelde öfke hislerini azaltmada yardımcı olur:

1. Sessizce oturun ve gevşeyin. Birkaç yavaş nefes alın ve her nefes verişinizde koltuğa yumuşakça çöktüğünüzü hissedin. Her nefes

verişle birlikte yerçekimi gücünün sizi çektiğini hissederek, daha çok gevşeyin.

2. Sevdiğiniz birini düşünün veya doğadan bir şeyi, örneğin bir selale, büyük bir ağaç veya bir dağ gibi çok sakin bir imgeyi gözünüzde canlandırın. Huzur ve dinginliği hissedin. Doğadaki manzarayı imgelerken, hayalinizde onu görün, dinleyin, hissedin, tadın ve koklayın.

3. Öfke duyduğunuz insan veya olayı yaklaşık 6 - 7 metre önünüzde imgeleyin. Rahatça nefes alıp verirken ve bütün vücudunuzu gevşetirken, bu imgeyi çaba göstermeden tutun. Bu imgeye tepki verirken gerginlik hissederseniz, imgeyi bırakın.

4. Şimdi, yine sevdiğiniz kişiyi veya doğadaki huzurlu yeri imgeleyin. Bu sevgi ve huzur hislerinin sizi sarmasına izin verin ve öfkenin bütün izlerini silin.

5. Yeniden, öfkelendiğiniz insan veya olay imgelemesini tekrarlayın ve bunun ardından sevdiğiniz kişi veya doğadaki huzurlu yerin imgesini oluşturun. Bunu bir iki kere daha tekrar edin.

6. Sevecenlik, sevgi veya huzur hissini tutun ve bunun öfkelendiğiniz insan veya olaya doğru akmasına izin verin.

Bu müdahaleleri uygulamak zaman alır. Ancak güçlü duygusal hislerin etkilerinin farkına varılarak müdahale edilebilir, gerginlikler azaltılabilir ve insan ilişkileri en iyi şekilde kullanılabilir.

Alan bakış açısında bu müdahaleleri şöyle özetleyebiliriz:

Yaşamsal alan için: Gevşemeyi öğrenin.

Duygusal alan için: Öfkeye tepki vermeden önce kendinizi sakinleştirmeyi ve odaklamayı öğrenin. Başka bir insanın öfkesine düşmanlık veya savunma (kapanmak) ile reaksiyon göstermek yerine bunu yapın.

Zihinsel alan için: Bakış açınızı değiştirmeye razı olma niyetinize odaklanın. Öfkeli olmak istiyor musunuz? Öfkenin "realist" veya geleneksel bakış açısından "haklı" olduğunu hissetseniz bile, ondan vazgeçmeye razı mısınız?

Sezgisel alan için: Yoğunlaşın, kendinizde ve diğer kişideki bütünlük hissini yansıtın ve algılayın. □

Kaynak: Yazarın Ege Meta Yayınlarından çıkan *Ruhsal Şifa* adlı kitabından alınmıştır.

Hayvanlar: En İyi Öğretmenlerim

Tina Lee Ure

HARİKULADE bir at yetiştiricisi ve psikolog olan ünlü Monty Roberts ile -Atlara Fısıldayan Adam olarak bilinir- 1997'de tanışıp ondan eğitim almaya başladığımda, Monty'nin çalışmalarının beni şifa mesleğine yönlendireceğini hiç tahmin etmemiştim.

Travma geçirmiş ve yanlış anlaşılmış atlarla çalışarak geçirdiğim eğitim sürecinin sonunda, atların duygusal ve fiziksel bedenleri açısından da yardıma ihtiyaç duyduklarını öğrendim.

Atlar korkmadıkça veya acı çekmedikçe, nadiren huysuz davranmaktaydılar.

Dört yıl boyunca, atlar üstünde elle şifa tekniğini kullanmaktan başka pek bir şey yapmadım. Gerçi çoğunlukla bu, ellerimi koymadan yapılan bir şifa tekniğiymiş çünkü beni ilk başta, canlarını acıtan iki bacaklı, tehlikeli varlıklardan biri olarak algıladıklarından dolayıdır ki atlardan bazıları bana zarar vermek istiyorlardı.

Böylece tarlaların diğer ucundan, üstünde dengede durmaya çalıştığım damlardan şifa enerjisi yollamayı öğrenerek uzaktan şifa konusunda deneyim kazandım.

Hayvanlardan gelen ve psişik yolla aldığım mesajlara kulak vermeyi öğrenip, röntgen ışını gibi bir görü tekniği edindim.

Bizler sağlık görevlisi veya veteriner olmadığımız için tanı koymamız, şifacılık meslek etiğine ters düşmektedir ama çoğunlukla gördüm ki, hayvanın hastalığının veya gördüğü hasarın bulunduğu bölgeyi veteriner için tanımlayabiliyordum.

Bu beceri, daha sonraları insanlarla çalıştığım sıralarda da kendini göstermeye başladı.

Hayvanlar da tıpkı bizler gibi, fiziksel gerçeklikle başa çıkmak fazlasıyla güçleştğinde bedenlerinden ayrılmaktadırlar.

Benim işim ise onların tam anlamıyla bedenlerine dönüp, anın içinde olmalarını sağlamak amacıyla bedenlerini ve koşullarını iyileştirmektir.

Bu ise, hayvanın sahibiyle de çalışmayı gerektirmekte, hayvanın söz konusu koşullarla ilgili bakış açısını takdir etmesine yardım etmeyi de içermektedir.

Baktığımız, yetiştirdiğimiz hayvanlar, tıpkı çocukken anne babalarımıza yardım etmek amacıyla onların acılarını yüklenişimiz gibi, bizlerin acılarını yüklenebilmektedirler.

Bazen bu acı, tıpkı çocukken üstlendiğimiz acıların bizi etkisi altına alışması gibi, onları da kötü etkilemektedir. Bu dinamiği anlamak ve iyileştirmek ise harikulade bir armağandır. □

